

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อศึกษาสภาพ และปัญหารายาทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสระแก้ว โดยแบ่ง ออกเป็นผลการดำเนินงานในรอบที่ 1 และ ผลการดำเนินงานในรอบที่ 2 ดังต่อไปนี้

ผลการดำเนินงานในรอบที่ 1

ตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับมารยาทของนักศึกษา

ขั้นที่ 1 ขั้นการวางแผน

1. การศึกษาสภาพปัญหา

การศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับมารยาทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานได้แก่ การสังเกต และการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบันในเอกสาร ข้อมูลสารสนเทศโดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 การสังเกต โดยผู้วิจัยได้ทำการสังเกตพฤติกรรมและการปฏิบัติตนในชีวิตประจำวันของนักศึกษาดำเนินการพัฒนา มารยาทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ทั้งที่พักอยู่ในและพักนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งจากการสังเกตพบว่านักศึกษาจำนวนหนึ่งมีพฤติกรรมแสดงมารยาทที่ไม่เหมาะสม คือมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ได้แก่ เวลาพูดกับเพื่อนมักใช้คำที่ไม่สุภาพ ขาดความอ่อนน้อมถ่อมตน ชอบคุยส่งเสียงดัง ในขณะที่อยู่ในระหว่างการประชุม ไม่มีจิตสำนึกในการแสดงความเคารพ นักศึกษาเมื่อเดินกับผู้ใหญ่ ไม่เดินในอาการสำรวจ การยื่นเข้าแถวเคารพธงชาติมีขั้นตอนในการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง การนั่งเก้าอี้ต่อหน้าผู้ใหญ่หรืออาจารย์ไม่อยู่ในอาการสำรวจ การรับประทานอาหารมีเสียงดัง ชอบลัดคิวในการเลือกซื้ออาหาร ส่วนการต้อนรับแขก นักศึกษามักปล่อยให้แขกอยู่ตามลำพัง ขาดการทักทาย หรือสนทนากับแขกในมหาวิทยาลัย หรืออยู่ที่บ้านของนักศึกษา

1.2 การศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบันจากข้อมูล สารสนเทศของทางมหาวิทยาลัย โดยผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) แผนพัฒนา/การปฏิบัติงานประจำปีของมหาวิทยาลัย 2) รายงานสรุปคะแนนความประพฤติของนักศึกษา 3) รายงานสรุปแบบสำรวจพฤติกรรมของนักศึกษาประจำวัน และ 4) บริบทของมหาวิทยาลัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.2.1 รายงานสรุปแบบสำรวจพฤติกรรมนักศึกษาประจำวัน ซึ่งเป็นข้อมูลสรุปพฤติกรรมประจำวันของนักศึกษาทั้งในด้านดีและในด้านที่ไม่พึงประสงค์ จากการสำรวจ และควบคุมโดยอาจารย์ที่ปรึกษาของแต่ละห้องเรียน ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 – 2 จำนวน 5 ห้องเรียน พบว่า ในแต่ละห้องยังมีนักศึกษาเวลาพูดคุยกับเพื่อนมักใช้คำที่ไม่สุภาพ ขาดความอ่อนน้อมถ่อมตน ชอบคุยส่งเสียงดังในขณะที่อยู่ในระหว่างการประชุม ไม่มีจิตสำนึกในการแสดงความเคารพ นักศึกษาเมื่อเดินกับผู้ใหญ่ไม่เดินในอาการสำรวจ การยื่นเข้าแถวเคารพธงชาติมีขั้นตอนในการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง การนั่งเก้าอี้ต่อหน้าผู้ใหญ่หรืออาจารย์ไม่อยู่ในอาการสำรวจ การรับประทานอาหารมีเสียงดัง ชอบลัดคิวในการเลือกซื้ออาหาร ส่วนการต้อนรับแขก นักศึกษามักปล่อยให้แขกอยู่ตามลำพัง ขาดการทักทาย หรือสนทนากับแขกในมหาวิทยาลัย หรืออยู่ที่บ้านของนักศึกษา เป็นต้น

1.2.2 รายงานสรุปคะแนนความประพฤติของนักศึกษา โดยหัวหน้าหน่วยงานกิจการนักศึกษา รวบรวมข้อมูลการตัดคะแนนความประพฤติของนักศึกษา จากอาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้นของแต่ละห้อง เพื่อสรุปเป็นภาพรวมของวิทยาลัยทุกสิ้นเดือน ตลอดภาคเรียน และตลอดปีการศึกษา 2557 พบว่า นักศึกษาร้อยละ 25.17 มีคะแนนความประพฤติทางมารยาทไม่เรียบร้อย เพราะสาเหตุจากการถูกตัดคะแนนพฤติกรรมทางมารยาทสูง

1.2.3 บริบทของมหาวิทยาลัยสะหวันเขต ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าพื้นที่ของมหาวิทยาลัยสะหวันเขต ตั้งอยู่บ้านนาแซง เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มีเขตที่ตั้งในภาคกลาง มีเขตบริการได้แก่แขวงคำม่วน แขวงสาละวัน แขวงบริคำไซ และแขวงอื่นๆ ที่อยู่ในเขตภาคกลาง

1.2.4 แผนพัฒนา / แผนการปฏิบัติงานประจำปี ซึ่งผลจากการศึกษาวิเคราะห์แผนพัฒนา/แผนการปฏิบัติงานประจำปีการศึกษา 2557 พบว่า มหาวิทยาลัย

สหพันธ์เขต ยังขาดโครงการเพื่อพัฒนามารยาทให้กับนักศึกษา และกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างมารยาทนักศึกษาในแผนปฏิบัติงาน

ผลการศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับมารยาทของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยการสังเกตและการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจุบันจากข้อมูลสารสนเทศ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการมีมารยาทที่ไม่เหมาะสม แบ่งออกเป็น 4 ด้านได้แก่ 1) ปัจจัยนักศึกษา คือ การคบเพื่อน และบุคลิกภาพส่วนตัวด้านนิสัยและความรับผิดชอบของนักศึกษา 2) ปัจจัยทางมหาวิทยาลัย คือบุคลิกภาพของอาจารย์ในการดูแลนักศึกษาไม่เหมือนกัน อาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้นบางคนเข้มงวดกวดขันต่อนักศึกษา เพื่อให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย แต่อีกหลายคนขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างจริงจัง 3) ปัจจัยทางครอบครัว คือ สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวนักศึกษาไม่ดี สถานที่อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อม ชุมชน สังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน 4) ปัจจัยด้านเพศของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาชายมีมารยาทที่ไม่เหมาะสมมากกว่านักศึกษาหญิง ส่วนระดับชั้นที่มีพฤติกรรมเลวและมีปัญหาทางมารยาทมากที่สุดพบว่า ระดับชั้นปีที่ 1 เพราะนักศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่น และอยู่ในช่วงที่ปรับตัวในการเข้าสังคมในรั้วของมหาวิทยาลัย จึงมีข้อสรุปเกี่ยวกับมารยาทนักศึกษาที่ควรต้องพัฒนาประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) มารยาทในการพูด 2) มารยาทในการฟัง 3) มารยาทในการทำความเคารพ 4) มารยาทในการเดิน 5) มารยาทในการยืน และ 6) มารยาทในการนั่ง 7) มารยาทในการรับประทานอาหาร และ 8) มารยาทในการต้อนรับแขก

ผู้วิจัยได้ประชุมชี้แจงให้ผู้ร่วมวิจัยทุกคนรับทราบถึงจุดมุ่งหมายของการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนามารยาทนักศึกษา ในครั้งนี้ และผู้ร่วมวิจัยทุกคนมีความยินดีที่จะร่วมพัฒนาคุณภาพนักศึกษาในด้านมารยาท ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพราะจะเป็นผลดีต่อทางมหาวิทยาลัยในการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาเพื่อเข้าสู่โครงการมหาวิทยาลัยต้นแบบ และก้าวเข้าสู่ AEC ต่อไป จากนั้นผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ปรึกษาหารือ วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุต่างๆ ซึ่งมีมติข้อตกลงในการวางแผน โดยกำหนดแนวทางในการพัฒนา และการแก้ไขปัญหามารยาทของนักศึกษาทั้ง 6 ด้าน ด้วยแนวทางการพัฒนา 6 กิจกรรม ได้แก่ 1) การประชุมระดมสมอง 2) การอบรม 3) การประชุมปฏิบัติการ 4) การสอนสอดแทรกในวิชาเรียน 5) การใช้เทคนิคการเสริมแรง และ 6) การนิเทศติดตามและประเมินผล

2. การวางแผนปฏิบัติการ

ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ร่วมกันวางแผนปฏิบัติการตามกลยุทธ์ในการพัฒนาเพื่อดำเนินงานพัฒนามารยาทของนักศึกษามหาวิทยาลัยพะเยาจังหวัดพะเยา โดยทำแผนปฏิบัติการในหัวข้อและรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 การกำหนดวันประชุม

ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ร่วมกันวางแผนการจัดทำปฏิทินการประชุมเพื่อระดมสมองและประชุมปฏิบัติการ ดังตาราง 4

ตาราง 4 กำหนดการประชุมระดมสมองและประชุมปฏิบัติการ มหาวิทยาลัยพะเยาจังหวัดพะเยา
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

วัน / เดือน / ปี	เวลา	รายละเอียด	หมายเหตุ
5 ตุลาคม 2558	09.00–11.00 น.	ประชุมระดมสมอง ครั้งที่ 1 เพื่อวางแผนกลยุทธ์และกำหนดแนวทางปฏิบัติงาน	ก่อนการปฏิบัติงาน
19 ตุลาคม 2558	15.00–16.30 น.	ประชุมปฏิบัติการเพื่อมอบภาระบทบาทหน้าที่ที่รับผิดชอบและได้รับมอบหมาย	ปฏิบัติงาน
9 พฤศจิกายน 2558	09.00–11.00 น.	ประชุมระดมสมอง ครั้งที่ 2	ระหว่างปฏิบัติงาน
14 ธันวาคม 2558	15.00–16.30 น.	ประชุมระดมสมอง ครั้งที่ 3	หลังการปฏิบัติงาน
หมายเหตุ	เวลา 15.00–16.30 น. มหาวิทยาลัยอนุญาตให้นักศึกษากลับบ้านก่อนเวลาปกติ		

2.2 แต่งตั้งคำสั่งมอบหมายหน้าที่การปฏิบัติงาน

ผู้วิจัยในฐานะหัวหน้างานหน่วยงานกิจการนักศึกษา ได้เสนอคำสั่งให้ผู้
อธิการบดีของมหาวิทยาลัยลงนามเพื่อมอบหมายบทบาทหน้าที่ที่รับผิดชอบ และปฏิบัติงาน
ดังนี้

2.2.1 คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้น ปีการศึกษา 2558

2.2.2 คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ปฏิบัติหน้าที่เวรประจำวัน ปีการศึกษา
2558

2.2.3 คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์เป็นคณะกรรมการผู้ร่วมวิจัย
เชิงปฏิบัติการ ปีการศึกษา 2558

2.3 การประสานงานพัสดุของมหาวิทยาลัย เพื่อจัดซื้อวัสดุ-อุปกรณ์
ที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้แจ้งและประสานกับเจ้าหน้าที่พัสดุของมหาวิทยาลัย เพื่อ
จัดซื้อวัสดุ - อุปกรณ์ไว้ใช้ดำเนินการในงาน/กิจกรรมต่างๆ ตามแผนกลยุทธ์ในการพัฒนา
เช่น การประชุมระดมสมอง การประชุมและอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษา การสอนสอดแทรก
ในวิชาที่เรียนการใช้เทคนิคการเสริมแรง การนิเทศติดตาม และการประเมินผล เป็นต้น
ดังรายละเอียดของโครงการต่อไปนี้

**ชื่อโครงการพัฒนามารยาทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สรวงนระเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**

หลักการและเหตุผล

กระทรวงศึกษาธิการและกีฬาได้พิจารณาเห็นว่า นักศึกษาเป็นทรัพยากร
ที่มีคุณสมบัติทั้งในด้านความรู้ การมีมารยาทที่ดี พร้อมทั้งจะเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ
เป็นพลเมืองที่ดีมีประโยชน์แก่ประเทศชาติในอนาคต นักศึกษาควรจะได้รับ การดูแลอย่าง
ใกล้ชิดจากบิดา มารดา ผู้ปกครองและครูอาจารย์ เพื่อเป็นบุตรที่ดีของบิดา มารดา
เป็นศิษย์ที่ดี ของอาจารย์ อยู่ในโอวาทคำสั่งสอน รวมทั้งอยู่ในระเบียบประเพณีวัฒนธรรม
และกฎหมายของบ้านเมืองเห็นสมควรและคุ้มครองความประพฤติ และมารยาทให้รัดกุม
ยิ่งขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

จากสถานการณ์โลกในยุคปัจจุบันที่ความเจริญทางด้านวัตถุ ข้อมูล
ข่าวสารเทคโนโลยีได้พัฒนาก้าวไกลไปมากยิ่งกว่าด้านจิตใจ จึงทำให้นักศึกษาบางส่วนต้อง

ประพฤติกปฏิบัติตนในลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ ขาดความรับผิดชอบ มารยาทไม่เหมาะสม ขาดคุณธรรมจริยธรรม ดังนั้น เพื่อให้นักศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์เป้าหมาย และประพฤติกปฏิบัติตนในลักษณะที่พึงประสงค์ มีความรับผิดชอบ มีมารยาทดี มีคุณธรรม จริยธรรม กลุ่มงานกิจการศึกษามหาวิทยาลัยสระหวุ่นนะเขต จึงเห็นควรจัดทำโครงการ พัฒนามารยาทของนักศึกษาขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีความรับผิดชอบ มีมารยาทดี มีคุณธรรมจริยธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและเคารพกฎหมายของบ้านเมือง

ตาราง 5 กิจกรรมที่ปฏิบัติของวัตถุประสงค์เฉพาะและตรวจชี้วัดความสำเร็จของโครงการพัฒนามารยาทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสระหวุ่นนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

กิจกรรม	ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ
1. จัดทำเอกสาร คู่มือ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย	- ร้อยละของอาจารย์ นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชนและคณะกรรมการมหาวิทยาลัย ได้รับทราบ
2. จัดทำแบบฟอร์มต่างๆ เกี่ยวกับมารยาทของนักศึกษา	- ร้อยละของผู้ที่เกี่ยวข้องที่ได้รับแบบฟอร์มเพื่อใช้ในกิจกรรม
3. จัดประชุม อาจารย์ ตัวแทนผู้ปกครอง นักศึกษา ผู้นำชุมชน คณะกรรมการนักศึกษา	- ร้อยละของผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม อบรม
4. จัดประชุม อบรมนักศึกษาให้มีความรู้ด้านมารยาท	- ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมประชุม อบรม
5. จัดทำข้อมูล สารสนเทศความประพฤติ และข้อมูล สารสนเทศประเภทมารยาทที่ดีของนักศึกษา	- ร้อยละของนักศึกษาที่มีข้อมูล สารสนเทศความประพฤติและประเภทมารยาทที่ดี

ตาราง 5 (ต่อ)

กิจกรรม	ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ
6. ดำเนินการแก้ไขพฤติกรรมนักศึกษาที่ไม่เหมาะสม	- ร้อยละของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้รับการพัฒนาแก้ไข
7. จัดกิจกรรมเสริมสร้างมารยาทให้นักศึกษา	- ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างมารยาทนักศึกษา
8. เก็บข้อมูล ประเมิน สรุปและรายงานผล	- มีเอกสาร ข้อมูล สารสนเทศที่สามารถใช้อ้างอิงและตรวจสอบได้
9. จัดทำเกียรติบัตรมอบให้นักศึกษาที่มีมารยาทดี / ความประพฤติเรียบร้อย	- ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับเกียรติบัตร

เป้าหมาย

เป้าหมายเชิงคุณภาพ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสรวงสวรรค์ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีมารยาทที่ดีประพฤติปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี และเคารพกฎหมายของบ้านเมือง

เป้าหมายเชิงปริมาณ

1. นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าร้อยละ 85
2. นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในด้านมารยาททั้ง 8 ด้าน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85
3. นักศึกษาประพฤติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเคารพกฎหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90
4. นักศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสรวงสวรรค์ มีมารยาทที่ดี และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

สถานที่ดำเนินการ

มหาวิทยาลัยสรวงสวรรค์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ระยะเวลาดำเนินการ

ปีการศึกษา 2558 (1 ตุลาคม 2558 – 31 ธันวาคม 2558)

ผู้รับผิดชอบโครงการ

1. นายคำเผย อักตะวง หัวหน้าหน่วยงานกิจการนักศึกษา
2. นายศักดิ์ ไชยะลิน หัวหน้างานระเบียบนักศึกษา

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. หน่วยงานกิจการศึกษามหาวิทยาลัยสระบุรี
2. หน่วยป้องกันความสงบบ้านนาแซง เมืองโกสอนพมวิหาน

วิธีดำเนินการ รายละเอียดดังตาราง 6

ตาราง 6 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานโครงการพัฒนามารยาทของนักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสระบุรี นครสวรรค์ สาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว

ขั้นตอน	ทำอะไร / อย่างไร (What)	ทำไม (Why)	เมื่อไร (When)	ผู้รับผิดชอบ (Who)
ขั้น วางแผน (Plan)	1. แต่งตั้งคำสั่ง มอบหมายงาน ตามบทบาทหน้าที่	- ปฏิบัติงาน ตามที่ได้รับ มอบหมาย	7 ตุลาคม 2558	- นายคำเผย อักตะวง
	2. ประสานงานกับ พัสดุมหาวิทยาลัย เพื่อจัดซื้อ วัสดุอุปกรณ์	- จัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ตาม แผนปฏิบัติการ	9 ตุลาคม 2558	- นายศักดิ์ ไชยะลิน
ขั้น ดำเนินการ (Do)	3. จัดประชุม อาจารย์ ตัวแทน ผู้ปกครองนักศึกษา ผู้นำชุมชน กรรมการนักศึกษา	ร่วมคิดวางแผน การดำเนินงาน	14 ตุลาคม 2558	

ตาราง 6 (ต่อ)

ขั้นตอน	ทำอะไร / อย่างไร (What)	ทำไม (Why)	ทำเมื่อไร (When)	ผู้รับผิดชอบ (Who)
	4. จัดทำเอกสาร คู่มือ กฎระเบียบ ข้อบังคับแบบฟอร์ม ต่างๆ เพื่อใช้ใน กิจกรรม และ เผยแพร่ให้อาจารย์ ผู้ปกครองนักศึกษา ผู้นำชุมชน คณะกรรมการ นักศึกษาได้ รับทราบ	- มีเอกสาร คู่มือ กฎระเบียบ ข้อบังคับ แบบฟอร์ม ต่างๆ ไว้ใช้ในการ ปฏิบัติงานและ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ - เชิญวิทยากร มาอบรมให้ ความรู้ - นักศึกษาได้รับ การแก้ไขในทางที่ ถูกต้อง - นักศึกษาได้เข้า ร่วมกิจกรรมและ ฝึกปฏิบัติ - มีหลักฐาน อ้างอิงและ ตรวจสอบได้	14 ตุลาคม 2558 ทุกวันศุกร์ใน สัปดาห์สุดท้าย ของเดือน ตลอดปี 2558	
	5. จัดประชุม อบรม ให้ความรู้แก่นักศึกษา			
	6. ดำเนินการแก้ไข พฤติกรรมนักศึกษา ที่ไม่เหมาะสม		30	
	7. จัดกิจกรรม พัฒนามารยาท ให้นักศึกษา		พฤศจิกายน 2558	
	8. จัดทำข้อมูล สารสนเทศประเภท คะแนนความ	- ส่งเสริม ยกย่อง ความดีที่เป็น		

ขั้นตอน	ทำอะไร / อย่างไร (What)	ทำไม (Why)	เมื่อไร (When)	ผู้รับผิดชอบ (Who)
	ประพจน์ของ นักศึกษา 9. จัดทำเกียรติบัตร มอบให้นักศึกษาที่มี มารยาทดี / ความ ประพจน์เรียบร้อย	แบบอย่างต่อ บุคคลอื่น		
ขั้น ตรวจสอบ (Check)	10. เก็บข้อมูล ประเมิน วิเคราะห์ สรุปรายงานผล	- มีการนิเทศ ติดตามผลและ ประเมินผล	1 ธันวาคม 2558 31 ธันวาคม 2558	
ขั้น ปรับปรุง (Act)	11. ปรับปรุงผลการ ปฏิบัติงานและวาง แผนการดำเนินงาน ใหม่	- แก้ไขในส่วนที่มี ปัญหา และ พัฒนาในสิ่งที่ดี	ตลอดปี การศึกษา 2558	

งบประมาณ

เงินบำรุงการศึกษา 11,000 บาท

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทด้านต่างๆ คุณธรรม จริยธรรม กฎระเบียบข้อบังคับของทางมหาวิทยาลัย
2. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น
3. นักศึกษามีมารยาท คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์
4. นักศึกษาประพจน์ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีตามหลักธรรมเบื้องต้นของ ศาสนาวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและเคารพกฎหมายของบ้านเมือง

การติดต่อประสานงานวิทยากร

ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือติดต่อประสานงานกับวิทยากรภายนอก เพื่อมาอบรม และให้ความรู้เกี่ยวกับมารยาทของนักศึกษา จำนวน 2 คน คือ

1. นายทงสวัสดิ์ เลียบวิไชยระวัง หัวหน้าห้องการคุ้มครองนักศึกษา วิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. นายสมพงษ์ แก้ววงไซ อาจารย์ภาควิชาสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครู สระหว้านะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

การจัดทำเอกสาร คู่มือ แผ่นพับ

ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้จัดทำเอกสารคู่มือ แผ่นพับ ใบความรู้ ใบงานเพื่อใช้ใน กิจกรรมต่างๆ ตามแนวทางการพัฒนาทั้ง 6 กิจกรรม

การจัดกิจกรรมพัฒนามารยาทนักศึกษา

ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนามารยาทนักศึกษา ตามความเห็นชอบ และตกลงร่วมกันในการประชุมระดมสมองครั้งที่ 1 ซึ่งผลสรุปจากการวิเคราะห์ ปัญหาและสาเหตุต่างๆ แล้ว มหาวิทยาลัยควรพัฒนามารยาทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ตามกรอบงาน 8 ด้าน ได้แก่ 1) มารยาทในการพูด 2) มารยาทในการฟัง 3) มารยาทในการทำความเคารพ 4) มารยาทในการเดิน 5) มารยาทในการยืน และ 6) มารยาทในการนั่ง 7) มารยาทในการรับประทานอาหาร และ 8) มารยาทในการต้อนรับแขก

การดำเนินการนิเทศติดตาม และประเมินผล

ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยร่วมกันนิเทศติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน และการจัดกิจกรรมตามแนวทางการพัฒนาทั้ง 6 กิจกรรม ตลอดระยะเวลาทั้ง 3 ระยะ คือก่อนการปฏิบัติการ ระหว่างการปฏิบัติการและหลังการปฏิบัติการ

ขั้นที่ 2 ขั้นการปฏิบัติ

การพัฒนามารยาทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสระหว้านะเขต ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ดำเนินการ 6 แนวทาง คือ 1) การประชุมระดมสมอง 2) การอบรม 3) การประชุมปฏิบัติการ 4) การสอนสอดแทรกในวิชาเรียน 5) การใช้เทคนิคการเสริมแรง และ 6) การนิเทศติดตามและประเมินผล ตามแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. การประชุมระดมสมอง เป็นการประชุมเพื่อร่วมกันปรึกษาหารือ
วางแผน ทบทวน ติดตามผลการดำเนินงานและกิจกรรมต่างๆ โดยกำหนดออกเป็น
3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ก่อนการปฏิบัติการในวันที่ 5 ตุลาคม 2558 ระหว่างเวลา
09.00 – 11.30 น. ณ ห้องคณบดีคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสระหวุ่นะเขต โดยผู้วิจัยได้
จัดทำหนังสือแจ้งเรียนเชิญผู้ร่วมวิจัยทั้งหมดรวม 35 คนเข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย
บุคคลดังต่อไปนี้

1.1 ดร.สุกสมพอน อະโนทัย ตำแหน่งคณบดีคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสระหวุ่นะเขต

1.2 อาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้น จำนวน 5 คน คือ

1.2.1 อาจารย์สินละคร บงมะณี อาจารย์ที่ปรึกษาชั้นปีที่ 1 A

1.2.2 อาจารย์จันตะหมอน สุท่ามะวง อาจารย์ที่ปรึกษา

ชั้นปีที่ 1 B

1.2.3 อาจารย์กิ กองมะณี อาจารย์ที่ปรึกษาชั้นปีที่ 1 C

1.2.4 อาจารย์สันติสุข ชุนเพี้ย อาจารย์ที่ปรึกษาชั้นปีที่ 2 A

1.2.5 อาจารย์นันทิดา ไฟลิต อาจารย์ที่ปรึกษาชั้นปีที่ 2 B

1.3 คณะกรรมการนักศึกษา จำนวน 5 คน

1.3.1 นายคำไศล อินทะวงสา ประธานนักศึกษา

1.3.2 นางสมจิต อินทะวงสา รองประธานนักศึกษา

1.3.3 นางไก่อแก้ว นวนตา ประธานฝ่ายกิจการนักศึกษา

1.3.4 นายชัตชา ทานูวง ประธานฝ่ายศาสนา

1.3.5 นายเกตสะหนา พิมมะสอน ประธานฝ่าย

ประชาสัมพันธ์

1.4 หัวหน้าห้อง จำนวน 5 คน คือ

1.4.1 นางเกตมะณี กองไช หัวหน้าห้องชั้นปีที่ 1 A

1.4.2 นางน้ำฝน กองมะณี หัวหน้าห้องชั้นปีที่ 1 B

1.4.3 นายเกตสะหนา พิมมะสอน หัวหน้าห้องชั้นปีที่ 1 C

1.4.4 นายบุญทะมิต สุริยะวง หัวหน้าห้องชั้นปีที่ 2 A

1.4.5 นางชัตชา ทานูวง หัวหน้าห้องชั้นปีที่ 2 B

ผลการประชุมระดมสมองเกี่ยวกับการพัฒนาารยาทของนักศึกษาคณะ
ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยพะเยา สรุปรูปได้ดังนี้

1. ดร.สุกสมพอน อะโนทัย คณบดีคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย
พะเยาทำหน้าที่ประธานในการประชุม ได้แจ้งให้ผู้เข้าประชุมรับทราบถึงผลจาก
การศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับมารยาทและการพัฒนาารยาทของนักศึกษาคณะ
ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยพะเยา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยการ
สรุปรายงานและข้อคิดเห็นเสนอแนะจากผู้วิจัยเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาที่มีมารยาทไม่ดี
และมีการประพฤติที่ไม่เหมาะสม

2. ผู้วิจัยนำเสนอขอความร่วมมือจากผู้ร่วมวิจัยทุกคนได้อภิปรายและ
แสดงความคิดเห็น เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา และการพัฒนาารยาทของนักศึกษาคณะ
ศึกษาศาสตร์

3. ผู้ร่วมวิจัยในแต่ละกลุ่มคือ อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการ
นักศึกษาและหัวหน้าห้อง ได้ร่วมอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในที่ประชุมและได้ข้อสรุป
ตกลงร่วมกันกำหนดแนวทางในการพัฒนาารยาทของนักศึกษา ประกอบด้วย 6 กิจกรรม
ได้แก่ 1) การประชุมระดมสมอง 2) การอบรม 3) การประชุมปฏิบัติการ 4) การสอน
สอดแทรกในวิชาที่เรียน 5) การใช้เทคนิคการเสริมแรง และ 6) การนิเทศติดตามและ
ประเมินผล

ระยะที่ 2 ระหว่างการปฏิบัติการในวันที่ 19 ตุลาคม 2558 ระหว่าง
เวลา 09.00 – 11.30 น. ณ ห้องประชุมคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา โดย
ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือแจ้งเรียนเชิญผู้ร่วมวิจัยทุกคนเข้าร่วมประชุม เพื่อทบทวน ติดตาม
ตรวจสอบการดำเนินงานที่ผ่านมา ตลอดจนทั้งพิจารณาหาแนวทางและกิจกรรมอื่นๆ เสริม
เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย ผู้เข้าร่วมประชุมได้นำเสนอ อภิปรายซักถามปัญหา
ข้อสงสัยและให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งผลสรุปของการประชุมระดมสมองครั้งนี้
พบว่า กลยุทธ์ และวิธีการที่ได้วางแผนไว้ในขั้นต้นนั้นดีแล้ว ขอให้ผู้ร่วมวิจัยได้พัฒนาารยาท
ของนักศึกษาตามแผนปฏิบัติงานต่อไป

ระยะที่ 3 หลังการปฏิบัติการในวันที่ 9 พฤศจิกายน 2558 ระหว่าง
เวลา 15.00–16.30 น. ณ ห้องประชุมคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยพะเยา
เป็นการประชุมเพื่อวิเคราะห์สรุปผลการดำเนินงาน และกิจกรรมตามกลยุทธ์ในการพัฒนา
ทั้ง 6 กิจกรรม

สรุปได้ว่าการประชุมระดมสมองทั้ง 3 ครั้งเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุผลตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ จากการสังเกตผู้ที่เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจอย่างมากเพราะได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระดมความคิดเห็นร่วมกันในการแก้ไขปัญหา และหาแนวทางในการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2. การอบรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษา 3 ลักษณะ คือ 1) อบรมให้ความรู้ทุกเช้าวันจันทร์ของสัปดาห์ 2) ประชุมรวมทุกวันศุกร์ของสัปดาห์ และ 3) เชิญวิทยากรภายนอกมาอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 อบรมให้ความรู้ทุกเช้าวันจันทร์ของสัปดาห์ โดยใช้คาบเรียนที่ 1 ระหว่างเวลา 08.00–09.40 น. สถานที่บริเวณหอประชุมของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย สหวันเขต โดยมีห้องเวรประจำวันและคณะกรรมการนักศึกษาฝ่ายต่างๆ เป็นผู้ช่วยอาจารย์ ดำเนินกิจกรรม เช่น ฝ่ายสถานที่ทำความสะอาดพื้นที่และจัดเตรียมเก้าอี้สำหรับอาจารย์ ฝ่ายเอกสารแจกบทสวดมนต์ไหว้พระ และฝ่ายประชาสัมพันธ์ให้ติดตั้งเครื่องเสียงลำโพง ตลอดทั้งทำหน้าที่พิธีกรให้เป็นไปตามกำหนดการ ดังนี้

2.1.1 เวลา 07.30 น. เข้าแถวเคารพธงชาติ เข้าห้องหอประชุมคณะศึกษาศาสตร์ สวดมนต์ไหว้พระ กล่าวคำปฏิญาณตน

2.1.2 เวลา 08.00 น. สวดมนต์ไหว้พระ แม่เมตตาให้คนอื่นแม่เมตตาให้ตนเอง นั่งสมาธิ และรับการอบรมจากวิทยากร ซึ่งทางมหาวิทยาลัยได้เชิญมาให้ ความรู้แก่นักศึกษาประจำคือ นายทงสหวัด เลียบวิไชยะวัง หัวหน้าห้องการคุ้มครอง นักศึกษา วิทยาลัยครูสหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว หัวข้อเกี่ยวกับการอบรมนักศึกษาคือ มารยาทในการพูด มารยาทในการฟัง มารยาทในการทำความเคารพ มารยาทในการเดิน มารยาท ในการยืน และมารยาทในการนั่ง มารยาทในการรับประทานอาหาร และมารยาทในการต้อนรับแขก เป็นต้น

2.1.3 เวลา 09.00 น. เริ่มเรียนคาบที่ 2 ตามปกติ

ผลการอบรมให้ความรู้ทุกเช้าวันจันทร์ของสัปดาห์ พบว่า นักศึกษาส่วนมากร้อยละ 97 เข้าร่วมกิจกรรมของการอบรม มีความตรงต่อเวลา มีความกระตือรือร้น เชื้อฟัง คำสั่งสอน และคำแนะนำของวิทยากร

2.2 ประชุมรวมทุกวันศุกร์ของสัปดาห์ โดยผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยมี เป้าหมายเพื่อให้การอบรมให้ความรู้ ชี้แจง แนะนำนักศึกษา โดยใช้คาบเรียนที่ 2 ของตอน ป้าย เวลา 14.45–15.30 น. ณ หอประชุมของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสหวันนะเขต

ระหว่างวันที่ 5 ตุลาคม 2558 ถึงวันที่ 25 ธันวาคม 2558 ซึ่งมีตัวแทนของคณะกรรมการ
นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม ดังตาราง 7

ตาราง 7 กำหนดการอบรมให้ความรู้ ชี้แจง แนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องมารยาทของ
นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสระแก้ว

ครั้งที่	วัน / เดือน / ปี	ชื่อ - สกุล	หัวข้อการอบรม
1	9 ตุลาคม 2558	ดร.สุกสมพอน อะโนทัย อาจารย์แสงอาลูน วันชั้นทอง	- เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - คติสอนใจ
2	13 ตุลาคม 2558	ดร.สุกสมพอน อะโนทัย อาจารย์จำปาทอง จันทะวง	- กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติของ มหาวิทยาลัย
3	16 ตุลาคม 2558	อาจารย์แก้วดาววัน ไชยะเพ็ด อาจารย์สมพอน บุตตะแสน	- มารยาทในการพูด
4	20 ตุลาคม 2558	อาจารย์กองแพง วีระลัก อาจารย์พิมพ์ แก้วมะนิวง	- มารยาทในการฟัง
5	23 ตุลาคม 2558	อาจารย์คำแพว คำจะเริน อาจารย์สีสมคิด พมวงสา	- มารยาทในการทำความ เคารพ
6	30 ตุลาคม 2558	อาจารย์พิมพ์ อ้วนท่ามะสิง อาจารย์จำปาทอง จันทะวง	- มารยาทในการเดิน
7	6 พฤศจิกายน 2558	อาจารย์ชิตชนะนุ พุดทะวง อาจารย์อาริยา จิตปะเส็ด	- มารยาทในการรับประทานอาหาร
8	13 พฤศจิกายน 2558	อาจารย์อินทะหวิ จันทะวง อาจารย์แสงอาลูน วันชั้นทอง	- มารยาทในการต้อนรับแขก
9	20 พฤศจิกายน 2558	อาจารย์สมสนุก แพงพะจัน อาจารย์สีสมคิด พมวงสา	- กิจกรรมของวิทยาลัยในปี การศึกษา 2558

ครั้งที่	วัน / เดือน / ปี	ชื่อ - สกุล	หัวข้อการอบรม
10	27 พฤศจิกายน 2558	อาจารย์พวิไล แก้วกีนนารี อาจารย์สุมาลี พงมะวง	- มารยาทในการยื่น
11	4 ธันวาคม 2558	อาจารย์สีอำไพ ดวงแก้ว อาจารย์ลัดดา เขียวท่ามะวง	- กิจกรรมของวิทยาลัยในปี การศึกษา 2558
12	11 ธันวาคม 2558	อาจารย์ดวงดี คันทะวง อาจารย์พวิไล แก้วกีนนารี	- มารยาทในการนั่ง
13	18 ธันวาคม 2558	อาจารย์สุมาลี พงมะวง อาจารย์พิมพ์ภา แก้วมะนิวง	กิจกรรมมารยาทของนักศึกษาที่ ควรปฏิบัติต่ออาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ทุกๆ ไป
14	25 ธันวาคม 2558	ดร.สุกสมพอน อะโนทัย	- สรุปการพัฒนา มารยาทของ นักศึกษาทั้งหมด

2.3 เชิญวิทยากรภายนอกมาอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษา ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือเรียนเชิญ นายทงสะหวัด เลียบวิไชยะรัง หัวหน้าห้องการคุ้มครองนักศึกษาวิทยาลัยครูสะหวัดนะเขต เพื่อมาอบรมและให้ความรู้แก่นักศึกษา จำนวน 2 ครั้ง โดยใช้คาบเรียนที่ 1 ระหว่างเวลา 08.00 – 09.30 น. ครั้งที่ 1 วันที่ 5 ตุลาคม 2558 และครั้งที่ 2 วันที่ 14 ธันวาคม 2558 ณ หอประชุมคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสะหวัดนะเขต ในขอบข่ายงานและหัวข้อเรื่องมารยาทของนักศึกษาที่ควรปฏิบัติทั้ง 8 ด้าน คือ 1) มารยาทในการพูด 2) มารยาทในการฟัง 3) มารยาทในการทำความเคารพ 4) มารยาทในการเดิน 5) มารยาทในการยื่น 6) มารยาทในการนั่ง 7) มารยาทในการรับประทานอาหารและ 8) มารยาทในการต้อนรับแขก

ผลการอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษาโดยวิทยากรภายนอก พบว่า นักศึกษาส่วนมากร้อยละ 96 เข้าร่วมกิจกรรม มีความตรงต่อเวลา มีความกระตือรือร้น มีสัมมาคารวะโดยการยกมือไหว้ก่อนเข้าหรือออกจากห้องประชุม นักศึกษาเชื่อฟังคำสั่งสอน และคำแนะนำของวิทยากรเป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า การดำเนินการอบรม ทั้ง 3 ลักษณะดังกล่าวเบื้องต้น สามารถพัฒนานักศึกษาให้มีมารยาทที่ดีขึ้นทางด้าน มารยาทในการพูด มารยาทในการทำความเคารพ มารยาทในการเดิน มารยาทในการยืน มารยาทในการนั่ง มารยาทในการรับประทานอาหาร และมารยาทการต้อนรับแขก ของนักศึกษา โดยสังเกตได้จาก พฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลง ส่วนมารยาทในการฟังและมารยาทการรับประทานอาหาร จะต้องได้มีการพัฒนาเพิ่มเติม โดยสังเกตจากพฤติกรรมการฟังของนักศึกษา ในช่วงโม่งเรียน หรือการเข้าร่วมประชุม ยังมีการพูดคุยกันในเรื่องอื่นโดยไม่ตั้งใจฟังการบรรยายจากอาจารย์หรือวิทยากร ส่วนมารยาทในการรับประทานอาหาร พบว่า นักศึกษาไม่ชอบรอคิวในการรออาหาร เคี้ยวอาหารมีเสียงดัง และชอบคุยกันในระหว่างรับประทานอาหาร เป็นต้น

3. การประชุมปฏิบัติการ ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยประกอบด้วยผู้บริหาร วิทยาลัย อาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้น หัวหน้าห้อง และตัวแทนคณะกรรมการนักศึกษา ได้ประชุมร่วมกันในวันที่ 19 ตุลาคม 2558 เวลา 13.30 – 16.30 น. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ทบทวนบทบาทหน้าที่ที่รับผิดชอบ และกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย เมื่อผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนพร้อม ประธานในที่ประชุมได้มอบหมายให้ผู้วิจัยทำหน้าที่จัดบันทึกรายงานการประชุมปฏิบัติการลงในแบบฟอร์มที่กำหนด โดยมีครั้งที่ วัน เดือน ปี สถานที่ และเวลาของการประชุม มีการลงลายมือชื่อของผู้มาประชุม และผู้เข้าร่วมประชุม ซึ่งมีวาระการประชุมสรุปได้ดังนี้

3.1 เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ โดย ดร.สุกสมพอน อະໂນໂຍຍ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ขอความร่วมมือผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านให้มีส่วนร่วมในการ พัฒนามารยาทของนักศึกษาโดยการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตลอดทั้งการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

3.2 เรื่องเสนอเพื่อทราบ ประธานในที่ประชุมแจ้งการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้น และอาจารย์เวรประจำวัน ให้มีส่วนร่วมเพื่อพัฒนามารยาทของนักศึกษา ให้อาจารย์ที่รับผิดชอบนักศึกษาในหน้าที่ที่ปรึกษาประจำชั้น และเวรประจำวัน ทำหน้าที่กำกับ ดูแล เอาใจใส่อย่างใกล้ชิดเป็นประจำทุกวัน และรายงานความก้าวหน้าของการพัฒนาทุกสิ้นเดือน

3.3 เรื่องเสนอพิจารณา โดยในที่ประชุมได้เสนอเพื่อร่วมกันพิจารณาคือ

3.3.1 การจัดกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2558 ซึ่งยังไม่กำหนดวันเวลาที่ชัดเจน มติที่ประชุมจึงมอบหมายให้ผู้วิจัยได้ไปทำแผนของกิจกรรม และนำเข้าที่ประชุมครั้งต่อไป

3.3.2 การกำหนดบุคลากรในที่ประชุมเพื่อให้ช่วยกันทำเอกสารคู่มือแบบฟอร์มต่างๆ เพื่อใช้ในการดำเนินงานและกิจกรรมพัฒนามารยาทของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

3.3.3 เรื่องอื่นๆ อาจารย์สินละคร บงมะณี อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอในที่ประชุม 2 เรื่อง คือ 1) มหาวิทยาลัยควรพิจารณาจัดหาสื่อฟอร์มให้นักศึกษา เพราะเวลาว่างหรือกิจกรรมต่างๆ จะได้ใส่มาและดูเป็นเอกภาพ 2) มหาวิทยาลัยควรเชิญผู้ปกครองนักศึกษามาประชุมในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2558 จะเป็นการดียิ่งเพราะจะได้แจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบ เพื่อมีบทบาทช่วยในการพัฒนาอีกทางหนึ่ง

สรุปผลการประชุมปฏิบัติการ พบว่า ด้านปริมาณผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยให้ความร่วมมือโดยเข้าร่วมประชุมเพื่อพัฒนามารยาทของนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 95 และด้านคุณภาพผู้เข้าร่วมประชุมให้ความร่วมมือในการเสนอความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานและกิจกรรมเป็นไปตามแผนกลยุทธ์ที่วางไว้ บรรยากาศของการประชุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อยดี

4. การสอนสอดแทรกในวิชาเรียน เรื่องมารยาทของนักศึกษา ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากผู้ร่วมวิจัยซึ่งเป็นอาจารย์สอนประจำวิชาในคณะศึกษาศาสตร์ ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยการสอดแทรกเกี่ยวกับมารยาททั้ง 8 ด้านคือ มารยาทในการพูด มารยาทในการฟัง มารยาทในการทำความเคารพ มารยาทในการเดิน มารยาทในการยืน มารยาทในการนั่ง มารยาทในการรับประทานอาหาร และมารยาทการต้อนรับแขก เพื่อให้เข้ากับเนื้อหาวิชา ซึ่งอาจารย์สามารถใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมการสอนอื่นๆ ตามความเหมาะสมของแต่ละวิชา

สรุปได้ว่า อาจารย์สอนประจำวิชาในแต่ละรายวิชาได้ให้ความร่วมมือใช้กระบวนการ และกิจกรรมการเรียนการสอนแทรกเรื่องมารยาทให้นักศึกษา ผลปรากฏว่า นักศึกษาสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยมีมารยาทและมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์มากยิ่งขึ้น

5. การใช้เทคนิคการเสริมแรง โดยผู้วิจัย ผู้ร่วมวิจัย นักศึกษา

และตัวแทนผู้ปกครองนักศึกษาได้สร้างเทคนิคความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และนักศึกษากับนักศึกษา โดยการจัดสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยให้เหมาะสมเพื่อการพัฒนาเช่น จัดหาที่นั่งหินอ่อนไว้บริเวณใต้ร่มไม้ จัดสถานที่ให้สะอาดและร่มรื่นจัดห้องเรียนให้เป็นสัดส่วน สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนสำหรับอาจารย์ และเป็นมิตรกับนักศึกษาโดยการจัดห้องเรียนให้น่าอยู่เป็นต้น ทั้งนี้ผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัยได้ใช้เทคนิควิธีการเสริมแรงนักศึกษา 3 แนวทาง คือ 1) การยกย่องชมเชย 2) การจัดทำหนังสือแจ้งเพื่อแสดงความยินดีถึงผู้ปกครองของนักศึกษา และ 3) การจัดทำเกียรติบัตรเพื่อมอบให้แก่นักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 การยกย่องชมเชยนักศึกษา โดยคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยและครูอาจารย์สร้างความสัมพันธ์ในเชิงบวกให้กับนักศึกษาเป็น 4 ขั้นตอน ที่ให้เห็นถึงการรับรู้และพฤติกรรมที่พึงปรารถนาในลักษณะต่อไปนี้ 1) มีการบรรยายถึงพฤติกรรมที่เหมาะสม 2) มีการให้เหตุผลที่ชัดเจน 3) ให้นักศึกษาเกิดการรับรู้ และ 4) มีการให้รางวัลหรือแสดงความชื่นชมต่อพฤติกรรมที่เหมาะสม ต่อหน้าชั้นเรียน โดยมีนักศึกษา 5 สาขา ได้แก่ วิชาเอกประวัติศาสตร์ วิชาเอกคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 1,2 และ วิชาเอกฟิสิกส์ ชั้นปีที่ 1,2

5.2 การจัดทำหนังสือแจ้งเพื่อแสดงความยินดีถึงผู้ปกครองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสระบุรีเขตใต้มอบหมายให้อาจารย์ที่ปรึกษาทุกคนสามารถทำหนังสือแจ้งพฤติกรรมความดีในเรื่องต่างๆ ถึงผู้ปกครองนักศึกษาเองได้ ซึ่งเมื่อดำเนินการเสร็จแล้วให้สรุปรายงานเป็นเดือน ภาคเรียน และปีการศึกษา

5.3 การจัดทำเกียรติบัตรเพื่อมอบแก่นักศึกษาโดยอาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้นแจ้งรายชื่อนักศึกษาที่ทำความดีประเภทต่างๆ ถึงหัวหน้างานกิจการนักศึกษา เช่น การเก็บสิ่งของมีค่า หรือสิ่งของได้แล้วแจ้งให้อาจารย์เพื่อมอบคืนเจ้าของ การสร้างชื่อเสียงให้แก่ทางมหาวิทยาลัย หรือความดีสะสมอื่นๆ จนได้คะแนนความดีตั้งแต่ 100 คะแนน ขึ้นไปเพื่อจัดทำเกียรติบัตรมอบแก่นักศึกษาเป็นครั้งๆ ไป และเมื่อสิ้นภาคเรียน

สรุปได้ว่า ผลการใช้เทคนิคเสริมแรงของผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยส่งผลให้นักศึกษา มีการพัฒนาด้านมารยาทในทางที่ดีขึ้น เนื่องจากอาจารย์ ผู้ปกครองและนักศึกษาได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษาร่วมกัน เช่น อาจารย์ที่ปรึกษาได้พบปะพูดคุยกับนักศึกษาคความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษามีความรักสามัคคีกัน เคารพสิทธิและยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันคณะครูอาจารย์ทุกคน ผู้ปกครองและ

นักศึกษาได้จัดกิจกรรมร่วมกันส่งผลให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และระหว่างผู้ปกครองกับบุตรหลานของตนเอง

6. การนิเทศ ติดตามและประเมินผล ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ดำเนินการนิเทศ ติดตามและประเมินผลตลอดทั้ง 3 ระยะโดยผลการดำเนินการ พบว่า

6.1 ระยะก่อนการปฏิบัติการ ซึ่งได้ดำเนินการในเดือนพฤษภาคม 2558 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ดังข้อความ ดังนี้

“...ยังมีนักศึกษาที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อยู่ประมาณร้อยละ 20 ดังนั้นจึงต้องการให้อาจารย์ทุกคนช่วยกันปรับปรุงด้านมารยาทนักศึกษาในกลุ่มนี้...”

(สุกสมพอน อະโนทัย. คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์. สัมภาษณ์, 2558.)

“...ยังมีนักศึกษาประมาณ 4 – 5 คน ที่มีกชอบพูดคุยกันในชั้นเรียน และในที่ประชุม ...”

(จันสะหมอน สุท่ามะวง. อาจารย์ที่ปรึกษาชั้นปีที่ 1 A. สัมภาษณ์, 2558.)

“...นักศึกษาปีที่ 2 ส่วนมากยื่นเข้าแถวเคารพธงชาติเป็นระเบียบเรียบร้อยดี แต่ยังมีนักศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจากการสังเกตแล้วต้องมีการปรับปรุง...”

(สินละคร บงมะณี. อาจารย์ที่ปรึกษาชั้นปีที่ 1 B สัมภาษณ์, 2558.)

“...ยังมีนักศึกษาบางคนเมื่อเดินสวนทางกับอาจารย์ หรือผู้ใหญ่ไม่มีสัมมาคารวะเลย...”

(กิ กองมะณี. อาจารย์ที่ปรึกษาชั้นปีที่ 2 A. สัมภาษณ์, 2558.)

“...ยังมีนักศึกษาห้องชั้นปีที่ 1 C มีพฤติกรรมก้าวร้าว ไม่เชื่อฟังอาจารย์ ขาดความอ่อนน้อมถ่อมตน...”

(คำไหล อินทะวงสา. ประธานนักศึกษา. สัมภาษณ์, 2558.)

“...ยังมีนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 3 – 5 คนใช้คำพูดที่ไม่สุภาพต่อผู้อื่นต้องมีการพัฒนาด้านมารยาทอย่างเร่งด่วน...”

(กองมะณี กองโซ. หัวหน้าห้องชั้นปีที่ 1 A. สัมภาษณ์, 2558.)

“...ส่วนนักศึกษาสาขาฟิสิกส์ ชั้นปีที่ 2 อาจารย์ที่ปรึกษาต้อง
ตรวจสอบนักศึกษาเกี่ยวกับการนั่งเก้าอี้ต่อหน้าผู้ใหญ่อหรืออาจารย์...”

(แก้วดาวัน ไชยะเพ็ด. อาจารย์ สัมภาษณ์, 2558.)

6.2 ระหว่างการปฏิบัติการ ซึ่งได้ดำเนินการในช่วงเดือนตุลาคม
2558 ถึงเดือน ธันวาคม 2558 โดยผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัยได้มีการนิเทศ ติดตามและ
ประเมินผลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกลยุทธ์ในการพัฒนาทั้ง 6
กิจกรรม ได้แก่ 1) การประชุมระดมสมอง 2) การประชุม และอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษา
3) การประชุมปฏิบัติการ 4) การสอนสอดแทรกในวิชาที่เรียน 5) การใช้เทคนิคการเสริมแรง
และ 6) การนิเทศติดตามและประเมินผล ดังข้อความจากการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ทางผู้ปกครองนักศึกษามีความรู้สึกภูมิใจที่ทางมหาวิทยาลัย
ให้ความสำคัญให้มาเข้าร่วมประชุม เพื่อร่วมกันแก้ไขความประพฤติที่ไม่เหมาะสมของ
นักศึกษา โดยการมีส่วนร่วมโดยการบอกให้ลูกชายซึ่งเป็นประธานนักศึกษาให้ทำตัวเป็น
แบบอย่างที่ดีกับนักศึกษาคนอื่น ๆ ...”

(สมลี สุริวง. ผู้ปกครองนักศึกษา. สัมภาษณ์, 2558.)

“...การประชุมของคณาจารย์ในทุกวันจันทร์ถือว่าการนิเทศ
การปฏิบัติงาน เพื่อจะได้ติดตามงานที่ค้าง เช่นการตัดคะแนนความประพฤติหรือการเพิ่ม
คะแนนความดีของนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้นควรรายงานสรุปส่งทุกสิ้นเดือน
ด้วย...”

(สุกสมพอน อะโนทัย. คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์. สัมภาษณ์, 2558.)

“...วิทยาการที่มาอบรมให้ความรู้เรื่องมารยาทครั้งนี้ท่านมี
ความสามารถและมีความรู้มาก พุดดีมีจิตวิทยา นักศึกษาสามารถนำไปปฏิบัติได้...”

(เกสอน สุวันนะสาน. นักศึกษาห้องชั้นปีที่ 1 A. สัมภาษณ์, 2558.)

“...นักศึกษาบางคนยังขาดจิตสำนึกที่ดี ในเรื่องคุณธรรมจริยธรรม จึงทำให้มีมารยาทที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสอนแทรกเรื่องกฎแห่งกรรม ปรากฏว่านักศึกษามีพฤติกรรมดีขึ้นหลายคน...”

(ทงสะหวัด เลียบวิไลชนะวัง. วิทยากร สัมภาษณ์, 2558.)

“...ในรายที่ต้องพบกับผู้ปกครองของนักศึกษา อาจารย์ยังไปพบนักศึกษาที่บ้านเพื่อแจ้งพฤติกรรมของนักศึกษาให้ผู้ปกครองฟัง ปรากฏว่านักศึกษามีมารยาทที่ดีขึ้น...”

(สันติสุข ขุนเพ็ญ. อาจารย์ที่ปรึกษาชั้นปีที่ 2 A. สัมภาษณ์, 2558.)

“...อาจารย์ทุกคนควรช่วยกันส่งเสริมการจัดกิจกรรมและแนวทางการพัฒนา มารยาทของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ โดยมีการยกย่อง ชมเชย ให้รางวัล นักศึกษาที่สามารถปฏิบัติได้ดี...”

(นันทิตา ไพสิต. อาจารย์ที่ปรึกษาชั้นปีที่ 2 B. สัมภาษณ์, 2558.)

6.3 ระยะเวลาหลังการปฏิบัติการในเดือนพฤศจิกายน 2558 โดยผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ร่วมกันประเมินผลการดำเนินการพัฒนา มารยาททั้ง 8 ด้าน คือ มารยาทในการพูด มารยาทในการฟัง มารยาทในการทำความเคารพ มารยาทในการเดิน มารยาทในการยืน มารยาทในการนั่ง มารยาทในการรับประทานอาหาร และมารยาทในการต้อนรับแขก โดยสรุปปรากฏ ดังนี้

6.3.1 มารยาทในการพูด นักศึกษามีมารยาทในการพูดที่ดีขึ้น ผู้พูดที่มีกิริยาวาจาเรียบร้อย ท่าทางสง่างาม อ่อนโยน สุภาพหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส ไม่ใช้ท่าทางประกอบคำพูดให้มากจนเกินไป ไม่ใช้คำพูดกระทบกระทั่งเปรียบเปรยผู้อื่น ไม่ใช้คำพูดที่เป็นการทักถมผู้อื่น ไม่ใช้คำพูดที่ซ้ำเติมขยายข้อบกพร่องของบุคคลใด บุคคลหนึ่ง ไม่ใช้คำพูดที่เยาะเย้ยถากถาง หรือให้ร้ายป้ายสีผู้อื่น พูดในทางที่ดี ในการสนทนาไม่พูดแต่เรื่องของตนเองมีการเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นพูดบ้าง

6.3.2 มารยาทในการฟัง เมื่อนักศึกษาฟังอยู่เฉพาะหน้าผู้ใหญ่ และการฟังในที่ประชุมยังไม่ฟังด้วยความสุภาพเรียบร้อย และไม่ตั้งใจฟัง

6.3.3 มารยาทในการทำความเคารพ นักศึกษามีการทำความเคารพที่เหมาะสมกับโอกาสและบุคคล เช่น การประนมมือ การไหว้ และการกราบ

6.3.4 มารยาทในการเดิน นักศึกษาเดินในลักษณะที่สุภาพ และมีมารยาท ตามแต่ละประเภทของการเดิน เช่น การเดินตามปกติ การเดินกับผู้ใหญ่ และการเดินเข้าสู่ที่ชุมนุม

6.3.5 มารยาทในการยืน นักศึกษายืนอย่างสุภาพ และเหมาะสมกับกาลเทศะตามลักษณะการยืนในโอกาสต่างๆ เช่น การยืนตามลำพัง การยืนต่อหน้าผู้ใหญ่ การยืนเคารพธงชาติ เป็นต้น

6.3.6 มารยาทในการนั่ง นักศึกษานั่งที่อยู่ออกการสำรวจ เช่น การนั่งเก้าอี้ การนั่งพับเพียบ และการนั่งคุกเข่า เป็นต้น

6.3.7 มารยาทในการรับประทานอาหาร นักศึกษาปฏิบัติในการรับประทานอาหารได้ เช่น ไม่คุยกันในขณะที่รับประทานอาหาร ไม่เคี้ยวเสียงดัง รู้จักรอคอย การประมาณตนในการตักอาหาร เป็นต้น

6.3.8 มารยาทในการต้อนรับแขก นักศึกษารู้มารยาทในการต้อนรับแขก เช่น การกล่าวทักทายแขกโดยการยกมือไหว้ แล้วกล่าวคำว่า สบายดี การหาน้ำดื่มมารับแขก การสนทนากับแขก เป็นต้น

สรุปผลการนิเทศ ติดตามและประเมินผลทั้ง 3 ระยะเวลา พบว่าหลังจากวิทยาลัยมีการพัฒนามารยาทของนักศึกษาตามโครงการ / งาน กิจกรรมและแนวทางการพัฒนา พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ที่สูงขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการสังเกตการณ์

ในการพัฒนามารยาทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัยได้มีการเก็บข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สังเกตการณ์ประชุมระดมสมอง โดยผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัยได้ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมผู้ที่มาร่วมประชุม 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นตอนการเตรียมการประชุม

พบว่า ผู้ร่วมวิจัยทุกคน ได้รับหนังสือแจ้งเรียนเชิญก่อนการเข้าร่วมประชุมล่วงหน้าอย่างน้อย 3 วัน และทุกคนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี โดยเข้าร่วมประชุมได้ทันตรงตามวัน เวลาที่นัดหมาย วิทยาลัยอำนวยความสะดวกในเรื่องต่างๆ

อย่างเป็นกัลยามิตร ผู้วิจัยได้นำสมมติให้ทุกคนลงลายมือชื่อและเข้านั่งประจำที่เพื่อรอ
ประธานเปิดการประชุม

1.2 ขั้นตอนระหว่างการประชุมปฏิบัติการประชุม

พบว่า ประธานในที่ประชุมได้เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคน
แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ เพื่อต้องการทราบปัญหาและแนวทางการพัฒนาของ
นักศึกษาได้ตรงตามเป้าหมาย ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ อภิปราย
เสนอแนะ แนวทางต่างๆ เพื่อพัฒนากระบวนการ / กิจกรรมในการพัฒนามารยาทของ
นักศึกษา โดยบรรยากาศของการประชุมทุกครั้งเป็นไปด้วยความเรียบร้อยดี

1.3 ขั้นตอนหลังการประชุมปฏิบัติการประชุม

พบว่า ผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัยได้พัฒนามารยาทของนักศึกษาตาม
ขั้นตอนและกระบวนการ/งานและกิจกรรม และตามแนวทางการพัฒนาที่วางไว้

สรุปได้ว่า จากการสังเกตผู้เข้าร่วมประชุมระดมสมองทั้งการเตรียมการ
ประชุม ระหว่างการประชุม และหลังเสร็จสิ้นการประชุม พบว่า ทุกคนมีความกระตือรือร้น
เอาใจใส่ มีความพึงพอใจอย่างมากต่อการพัฒนามารยาทของนักศึกษา จึงทำให้มารยาท
ของนักศึกษาส่วนมากเพิ่มสูงขึ้นตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์

2. การอบรม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการติดตามและประเมินผลการพัฒนาความรู้ความ
เข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบวิธี และแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อพัฒนามารยาทของนักศึกษาใน
ด้านต่างๆ โดยการใช้แบบประเมินเพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา ดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับ
การพัฒนามารยาทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสว่นนะเขต

รายการประเมิน	ค่าสถิติ (N=35)		แปลความ
	\bar{X}	S.D	
1. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่รับจากการอบรม	4.85	0.35	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้ในการอบรม	4.67	0.47	มากที่สุด
3. กิจกรรมที่ใช้ในการอบรมสามารถนำไปใช้ในการพัฒนา มารยาทของนักศึกษาได้	4.59	0.49	มากที่สุด
4. ความรู้ความสามารถของวิทยากรในการถ่ายทอดความรู้	4.76	0.43	มากที่สุด
5. การเปิดโอกาสให้ผู้รับการอบรมซักถามและแสดงความคิด เห็นในประเด็นต่างๆ	3.80	0.39	มาก
6. ความเหมาะสมของสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้	3.57	0.50	มาก
7. ความเหมาะสมของสถานที่และบรรยากาศของการอบรม	4.76	0.43	มากที่สุด
8. ประโยชน์ที่ได้จากการอบรม	4.85	0.35	มากที่สุด
9. ความพึงพอใจที่มีต่อการอบรม	4.52	0.50	มากที่สุด
10. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นได้	4.75	0.43	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.02	0.41	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ค่าระดับความรู้ความเข้าใจในการจัดประชุมและอบรม
ให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนามารยาทของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าระดับมากที่สุด 6 ข้อ โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหา
น้อย ดังนี้ คือ ประโยชน์ที่ได้รับจากการอบรม ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่รับจากการ
อบรม ($\bar{X} = 4.85$) การเปิดโอกาสให้ผู้รับการอบรมซักถามและแสดงความคิดเห็นใน
ประเด็นต่างๆ ($\bar{X} = 4.80$) ความเหมาะสมของสถานที่และบรรยากาศของการอบรม
($\bar{X} = 4.76$) ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นได้ ($\bar{X} = 4.75$) ความ
เหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้ในการอบรม ($\bar{X} = 4.67$) ส่วนข้อที่เหลือน้อยอยู่ในระดับมาก โดยข้อ
ที่มีค่าระดับน้อยที่สุด คือ ความเหมาะสมของสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ ($\bar{X} = 3.57$)

สรุปได้ว่า การจัดประชุมและอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษาด้านเป้าหมายความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) โดยผู้รับการอบรมมีความพึงพอใจในเนื้อหาอบรม วิทยากรมีความรู้ ความสามารถ มีการใช้สื่อเทคโนโลยี วิทยากรมีการเปิดโอกาสให้ผู้รับการอบรมได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น จนสามารถนำไปประพฤติ ปฏิบัติอันที่จะส่งผลดีกับผู้เข้ารับการอบรม

3. สังเกตการณ์ประชุมปฏิบัติการ

โดยผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัยได้ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมผู้ที่เข้ามาร่วมประชุม 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการเตรียมการประชุมปฏิบัติการ 2) ขั้นตอนระหว่างการประชุมปฏิบัติการ และ 3) ขั้นตอนหลังการประชุมปฏิบัติการ พบ ว่าผู้ร่วมวิจัยได้เข้ามาร่วมประชุมตามที่ผู้วิจัยมีหนังสือแจ้งให้ทราบล่วงหน้า ทุกคนได้ลงลายมือชื่อในสมุดบันทึกการประชุม ในที่ประชุมมีการทบทวนบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น การจัดทำเอกสาร แผ่นพับเกี่ยวกับมารยาทเพื่อเผยแพร่ การจัดทำใบความรู้ไว้ใช้ในการประชุมและอบรมนักศึกษา มีการมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบในกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนามารยาทไปดำเนินการตามแผนที่วางไว้

สรุปผลการจัดประชุมปฏิบัติการ พบว่า ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยมีความพร้อมและเต็มใจในการเข้าร่วมประชุม รู้จักยอมรับ มีความเข้าใจบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในการดำเนินงาน / กิจกรรมเพื่อพัฒนามารยาทของนักศึกษาบรรลุตามจุดประสงค์ของการประชุม

4. การสอนสอดแทรกเรื่องมารยาทนักศึกษาในแต่ละรายวิชา

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือ 2 ชนิด คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ในการติดตามและประเมินผลการพัฒนากระบวนการและกิจกรรมสอดแทรกการสอนเกี่ยวกับการพัฒนามารยาทของนักศึกษาในเนื้อหาแต่ละรายวิชาวิชา ผลการสัมภาษณ์ ปรากฏดังนี้

4.1 รายวิชาคณิตศาสตร์

“...อาจารย์ประจำวิชาได้มีการกำกับ ดูแล ในการส่งงานของนักศึกษาเพื่อให้ทันตามระยะกำหนดเวลา...”

(สมสนุก พงพะจัน. อาจารย์ สัมภาษณ์, 2558.)

“...ในการสอนวิชาคณิตศาสตร์ อาจารย์ได้มีการฝึกให้นักศึกษาได้มีทักษะในการฟัง แล้วซักถามในหัวข้อที่นักศึกษาไม่เข้าใจโดยอ้างเหตุผลประกอบ...”

(พวิไล แก้วกีนนารี. อาจารย์ สัมภาษณ์, 2558.)

4.2 รายวิชาลาวศึกษา

“...ก่อนอาจารย์ให้ใบความรู้และใบงาน จะเน้นเรื่องมารยาทในการแสดงความเคารพตามขนบธรรมเนียมประเพณีลาว...”

(ลีอำไพ ดวงแก้ว. อาจารย์ สัมภาษณ์, 2558.)

“...ตามมารยาทในการต้อนรับแขกของประเพณีลาว ผู้มาเยี่ยมเยียนคือแขกคนสำคัญของบ้านที่ควรได้รับการดูแลเป็นพิเศษ...”

(ดวงดี คันทะวง. อาจารย์ สัมภาษณ์, 2558.)

4.3 รายวิชาศิลปะศึกษา

“...ในการทำงานอาจารย์ได้ส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมของ สปป.ลาว...”

(สินละคร พงมะณี. อาจารย์ สัมภาษณ์, 2558.)

4.4 รายวิชาภาษาต่างประเทศ

“...รายวิชานี้อาจารย์ได้ให้นักศึกษานันทนาการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมตะวันตก และวัฒนธรรมของ สปป.ลาว...”

(ลีสมคิด พมวงสา. อาจารย์ สัมภาษณ์, 2558.)

4.5 รายวิชาสังคมศึกษา และวัฒนธรรมลาว

“...นักศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ทุกคนได้รับการปลูกฝังขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของ สปป.ลาว ทุกคน เช่น การไหว้ การต้อนรับแขก ...”

(อาริยา จิตปะเส็ด. อาจารย์ สัมภาษณ์, 2558.)

4.6 รายวิชาการสื่อสารและเทคโนโลยี

“...อาจารย์ได้มีการสอดแทรกความรู้ในการใช้สื่อ เทคโนโลยี โดยการใช้ภาษาที่สุภาพ และ การทักทายที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ ได้แก่ สบายดี แทนการทักทายอย่างอื่น...”

(ดวงดี คันทะวง. อาจารย์ สัมภาษณ์, 2558.)

สรุปผลการสัมภาษณ์ พบว่า อาจารย์ผู้สอนในแต่ละวิชาทุกรายวิชา มีการสอดแทรกการสอนมารยาทในการพูด มารยาทในการฟัง มารยาทในการทำความเคารพ มารยาทในการเดิน มารยาทในการยืน และ มารยาทในการนั่ง มารยาทในการรับประทานอาหาร และมารยาทการต้อนรับแขก ให้กับนักศึกษาเพื่อที่จะนำไปปฏิบัติ เพื่อในการพัฒนามารยาทของนักศึกษาต่อไป

5. เทคนิคการเสริมแรง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการติดตามและประเมินผลเก็บข้อมูลเทคนิคการเสริมแรงเพื่อพัฒนามารยาทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสรวงนระเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์ผลปรากฏดังนี้

ผลจากการสังเกต

5.1 การสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกและการเสริมแรง

5.1.1 การสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกและการเสริมแรงระหว่าง อาจารย์กับนักศึกษา พบว่า ทางคณะศึกษาศาสตร์ได้มีการส่งเสริมนักศึกษาที่มีความประพฤติดี มารยาทงาม ที่เหมาะสมในการเป็นต้นแบบในด้านมารยาทด้านต่างๆ มีการให้เกียรติบัตร หนังสือชมเชย ให้กับนักศึกษาและขยายผลให้เป็นที่ยอมรับของสังคม โดยผ่านทางการจัดกิจกรรมต่างๆ ของทางมหาวิทยาลัย

5.1.2 การสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกและการเสริมแรงระหว่าง นักศึกษากับนักศึกษา พบว่า นักศึกษาต้นแบบด้านมารยาท ได้รับการยอมรับจากนักศึกษา โดยมีการพัฒนาตนเองไปสู่แนวทางที่ดีขึ้นจนเป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ นักศึกษาดูด้วยกัน

5.2 การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการพัฒนา มารยาทของนักศึกษา พบว่า ในห้องเรียนของนักศึกษาได้มีการเขียนข้อตกลงร่วมกันในการเรียน เช่น ข้อตกลงร่วมกัน ประเพณี และวัฒนธรรมของชาติ โดยมีการจัดเป็นบอร์ดที่สวยงามเพื่อให้เป็น

ที่สนใจของนักศึกษา

5.3 กระบวนการและกิจกรรมเสริมแรง พบว่า ได้มีการอภิปราย บัณฑิต หนังสือยกย่องชมเชย ประกาศของทางคณะศึกษาศาสตร์ ตลอดจนการทำหนังสือ แจ้งให้ผู้ปกครองของนักศึกษาทราบ

สรุปได้ว่า ผลจากการสังเกตในการใช้เทคนิคเสริมแรงของผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัย พบว่า นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองด้านมารยาท เพื่อให้มีคุณลักษณะ อันพึงประสงค์สูงขึ้นหลายด้าน คือ มารยาทในการพูด มารยาทในการทำความเคารพ มารยาทในการเดิน มารยาทในการยืน และ มารยาทในการนั่ง มารยาทในการ รับประทานอาหาร และมารยาทการต้อนรับแขก โดยสังเกตจากพฤติกรรมการแสดงออก ของตัวนักศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ส่วนมารยาทในการฟัง และมารยาทการ รับประทานอาหารต้องมีการพัฒนาเพิ่มเติม

ผลการสัมภาษณ์

ผลการใช้เทคนิคการเสริมแรงของผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัย ดังข้อความ จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

“...มีการประกวดแข่งขันการพูดในที่สาธารณะ ของรายวิชา วรรณคดี ลาวศึกษา เพื่อคัดเลือกให้เป็นตัวแทนของทางคณะศึกษาศาสตร์ต่อไป...”

(สุกสมพอน อะโนทัย. คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ สัมภาษณ์, 2558.)

“...นักศึกษาต้นแบบมารยาทด้านต่างๆ ได้รับการยกย่อง และ ประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ และเป็นที่รักของอาจารย์ และเพื่อนๆ ทุกคน...”

(สินละคร พงมะณี. อาจารย์ที่ปรึกษา สัมภาษณ์, 2558.)

“...การใช้เทคนิคการเสริมแรงโดยการให้กำลังใจ และมอบเกียรติ บัณฑิตให้นักศึกษาที่แสดงความเคารพ จึงเป็นผลทำให้นักศึกษาส่วนมากทำความเคารพด้วยการยกมือไหว้ครู อาจารย์ และบุคลภายนอกที่เข้ามาในวิทยาลัย ซึ่งช่วงแรกๆ นักศึกษา บางส่วนยังเขินอาย แต่พอนานๆ เข้า ก็เริ่มเคยชิน...”

(กิ กองมะณี. อาจารย์ที่ปรึกษา สัมภาษณ์, 2558.)

“...การแสดงตนในที่สาธารณะของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ได้รับการยกย่อง ชมเชย จากสังคม และเป็นแบบอย่างที่เหมาะสมกับเป็นแม่พิมพ์ของชาติ ในอนาคต...”

(จันทร์หอม สุกทำมะวง. อาจารย์ที่ปรึกษา สัมภาษณ์, 2558.)

“...มีนักศึกษาบางกลุ่มยังชอบคุยกันในชั้นเรียนหรืออยู่ที่ประชุม ซึ่งก่อให้เกิดความรำคาญต่อผู้ร่วมประชุม ตลอดจนการใช้โทรศัพท์ในที่ประชุม...”

(นันทิตา โพชิต. อาจารย์ที่ปรึกษา สัมภาษณ์, 2558.)

“...นักศึกษาที่ได้รับคำชมเชยจากเพื่อน และแจ้งรายชื่อนักศึกษาที่มีมารยาทดีของห้องให้อาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้นเพิ่มความดี เพื่อออกเกียรติบัตร ให้เมื่อสิ้นภาคเรียน ปรากฏว่าเพื่อนๆ ในห้องเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมในการพัฒนามารยาทมาก...”

(ยุพากอน แก้วสิริ. หัวหน้าห้อง สัมภาษณ์, 2558.)

“...ยังมีนักศึกษาบางส่วนที่ชอบลัดคิวในการรอรับอาหาร เป็นการเสียมารยาทอย่างมาก เพราะขาดการมีน้ำใจอย่างเห็นได้ชัด...”

(จันทร์หอม สุกทำมะวง. อาจารย์ที่ปรึกษา สัมภาษณ์, 2558.)

“...นักศึกษามีการแนะนำตัวเอง สามารถแสดงออกถึงการมีความยินดีในการต้อนรับแขกภายในมหาวิทยาลัย ส่วนในบ้านนักศึกษาได้แสดงออกถึงวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของ สปป.ลาว ...”

(สินละคร บงมะณี. อาจารย์ที่ปรึกษา สัมภาษณ์, 2558.)

สรุปได้ว่า ผลจากการสัมภาษณ์โดยการใช้เทคนิคเสริมแรง พบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ได้รับการพัฒนามารยาทที่พึงประสงค์ เป็นต้นแบบให้กับคนอื่นได้ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ มารยาทในการพูด มารยาทในการทำความเคารพ มารยาทในการเดิน มารยาทในการยืน มารยาทในการนั่ง และมารยาทการต้อนรับแขก ได้มีการ

สังเกตจากพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษาส่วนมารยาทที่ต้องมีการปรับปรุงพัฒนา ได้แก่ มารยาทในการฟัง และมารยาทการรับประทานอาหารของนักศึกษา

6. การนิเทศ ติดตามและประเมินผล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลเพื่อพัฒนามารยาทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ โดยผู้ร่วมวิจัยส่วนมาก เห็นว่าระยะเวลาในการดำเนินการพัฒนามารยาทของนักศึกษายังน้อย ผลของการประเมินการดำเนินการพัฒนามารยาทของนักศึกษาในด้านมารยาทในการฟังยังต่ำ ซึ่งเป็นระดับที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยในการประชุมร่วมกันได้ข้อสรุปว่า ต้องการและเต็มใจที่จะให้มีการพัฒนามารยาทของนักศึกษาในวงรอบที่ 2 ในด้านมารยาทในการฟัง และมารยาทในการรับประทานอาหาร ระหว่างวันที่ 14 – 31 ธันวาคม 2558 พร้อมให้มีผู้นิเทศมาคอยให้คำแนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดดังรายละเอียดการประชุมดังนี้

“...มติในที่ประชุมมีความเห็นว่ระยะเวลาในการพัฒนามารยาทของนักศึกษามีระยะเวลาที่น้อยเกินไป สมควรขยายระยะเวลาในการดำเนินงานออกไปอีก เพื่อจะได้ปรับปรุงในส่วนที่ยังไม่เป็นที่พอใจของอาจารย์ให้ดีขึ้น...”

(แก้วดาวัน ไชยะเพ็ด. อาจารย์ รายงานการประชุม, 2558)

“...เห็นสมควรให้มีการประสานงานกับผู้ปกครองนักศึกษา และให้มีการประชาสัมพันธ์เรื่องการพัฒนา มารยาทของนักศึกษาอย่างต่อเนื่องมากขึ้น...”

(สินละคร พงมะณี. อาจารย์ที่ปรึกษา รายงานการประชุม, 2558)

“...อาจารย์ที่ร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานการพัฒนา มารยาทของนักศึกษาแล้ว แต่ระยะเวลาในการดำเนินงานน้อยเกินไป ผลที่ได้ออกมาจึงยังไม่เป็นที่พอใจเท่าที่ควร...”

(จันฉะหนอม สุท่ามะวง. อาจารย์ที่ปรึกษา รายงานการประชุม, 2558)

“...ระยะเวลาในการดำเนินงานยังน้อยอยู่ สมควรที่จะต้องเพิ่มระยะเวลาให้มากขึ้นจึงทำให้ได้ผลเป็นที่พึงพอใจ...”

(นันทิดา ไพชิด. อาจารย์ที่ปรึกษา รายงานการประชุม, 2558)

“...เห็นสมควรว่าจะต้องมีการปรับปรุงการดำเนินงานในส่วนที่ยังบกพร่องอยู่ และต้องมีผู้เฝ้าติดตามผลอย่างใกล้ชิด และต่อเนื่อง...”

(กิ กองมะณี. อาจารย์ที่ปรึกษา รายงานการประชุม, 2558)

ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนกลับ

การสะท้อนกลับ ติดตามผลและประเมินผลเพื่อการพัฒนา มารยาทของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสระบุรี ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา 6 กิจกรรม ส่งผลให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาด้านมารยาทให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ดีขึ้นหลายๆ ด้าน สามารถบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. การประชุมระดมสมองทางผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้จัดกิจกรรมการระดมสมองเพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน จำนวน 3 ครั้ง คือ ก่อนการลงมือดำเนินการ ในวันที่ 5 ตุลาคม 2558 ระหว่างการดำเนินการวันที่ วันที่ 9 ตุลาคม 2558 และหลังการดำเนินการวันที่ 14 ธันวาคม 2558 ซึ่งทางคณะระดมสมองได้ร่วมกันสรุปผลการระดมสมองได้ ดังนี้

1.1 จากการระดมสมองทั้ง 3 ครั้ง ได้แนวปฏิบัติในการพัฒนา มารยาทของนักศึกษา 6 กิจกรรม ได้แก่ 1) การประชุมระดมสมอง 2) การประชุม และอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษา 3) การประชุมปฏิบัติการ 4) สอดแทรกการสอนในวิชาเรียน 5) การใช้เทคนิคการเสริมแรง และ 6) การเฝ้าติดตามและประเมินผล

1.2 ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้มีมติร่วมกันคือ การจัดทำโครงการพัฒนา มารยาท ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ มารยาทในการฟัง มารยาทในการทำความเคารพ มารยาทในการเดิน มารยาทในการนั่ง มารยาทในการยืน มารยาทในการพูด มารยาทในการรับประทานอาหาร และมารยาทในการต้อนรับแขก

สรุป พบว่า จากการสังเกตพฤติกรรมและสอบถามความรู้สึกของผู้เข้าร่วมประชุมระดมสมอง ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น ทุกคนมีความพึงพอใจในแนวทางการพัฒนาเป็นอย่างมาก

2. การอบรม พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในด้านการพัฒนา มารยาท จนสามารถนำไปประพฤติปฏิบัติให้ดีขึ้นในด้านต่างๆ เช่น นักศึกษาพูดสุภาพกับเพื่อน อาจารย์ ตั้งใจฟังขณะที่มีการประชุมสัมมนา มีสัมมาคารวะ เวล่านักศึกษาเดินสวนทางกับอาจารย์นักศึกษามีความอ่อนน้อม ถ่อมตน ในด้านการยืนนักศึกษายืนด้วยท่าทางสุภาพ และเหมาะสมกับกาลเทศะ นักศึกษานั่งด้วยอาการสำรวม มีมารยาทในการ

รับประทานอาหาร และสามารถต้อนรับแขกตามประเพณี วัฒนธรรมของชาติลาว

ดังตาราง 9

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยแบบรายงานพฤติกรรมหลังการอบรมมารยาทของนักศึกษาทั้ง 8 ด้าน
ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสะหวันนะเขต

รายการประเมิน	ค่าสถิติ (N=35)		แปลความ
	\bar{X}	S.D	
1. ด้านมารยาทในการพูด	4.63	0.45	มากที่สุด
2. ด้านมารยาทในการฟัง	2.44	0.73	น้อย
3. ด้านมารยาทในการทำความเคารพ	4.28	0.55	มากที่สุด
4. ด้านมารยาทในการเดิน	4.71	0.45	มากที่สุด
5. ด้านมารยาทในการยืน	4.67	0.52	มากที่สุด
6. ด้านมารยาทในการนั่ง	4.75	0.62	มากที่สุด
7. ด้านมารยาทในการรับประทานอาหาร	2.52	0.75	น้อย
8. ด้านมารยาทในการต้อนรับแขก	4.54	0.47	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.07	0.57	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ค่าระดับความรู้ความเข้าใจในการอบรม เพื่อพัฒนา
มารยาท โดยมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่ามีค่าระดับมากที่สุด 5 ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ด้านมารยาทใน
การนั่ง ($\bar{X} = 4.75$) ด้านมารยาทในการเดิน ($\bar{X} = 4.71$) ด้านมารยาทในการยืน ($\bar{X} =$
4.67) ด้านมารยาทในการพูด ($\bar{X} = 4.63$) ด้านมารยาทในการต้อนรับแขก ($\bar{X} = 4.54$)
ด้านมารยาทในการทำความเคารพ ($\bar{X} = 4.28$) ส่วนข้อที่เหลืออยู่ในระดับน้อย โดยมีค่า
ระดับต่ำสุด คือ ด้านมารยาทในการรับประทานอาหาร ($\bar{X} = 2.52$) และ ด้านมารยาทใน
การฟัง ($\bar{X} = 2.44$)

3. การประชุมปฏิบัติการ พบว่า ผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัย ได้มีการ
มอบหมายงาน หน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการในการพัฒนามารยาทของ

นักศึกษา เพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ จากการสังเกต และสอบถามผู้ร่วมประชุมต่างมีความพึงพอใจในการประชุมในครั้งนี้

4. การสอนสอดแทรกในรายวิชาเรียน เกี่ยวกับเรื่องมารยาทของนักศึกษา พบว่า อาจารย์ทุกคนให้ความร่วมมือในการสอนสอดแทรกเรื่องการพัฒนามารยาทของนักศึกษาในรายวิชาที่รับผิดชอบโดยผ่านการจัดกิจกรรมของแต่ละวิชา นักศึกษาให้การตอบสนองในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของตนเอง ซึ่งนำไปสู่การพัฒนา มารยาทของตนเองต่อไป ดึงข้อความจากการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...การสอนสอดแทรกอาจารย์ประจำวิชาทุกคนต้องใช้เทคนิค แรงกระตุ้น การยกย่อง ชมเชย เพื่อให้ นักศึกษามีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เหมาะสม...”

(สุกสมพอน อะโนทัย. คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ สัมภาษณ์, 2558.)

“...ผลจากคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยได้เน้นย้ำ นโยบายการพัฒนา มารยาทของนักศึกษา ทำให้อาจารย์ผู้สอนแทรกในเรื่องมารยาทวิชาที่สอน สังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาจึงปรับเปลี่ยนดีขึ้น...”

(จำปาทอง จันทะวง. อาจารย์ สัมภาษณ์, 2558.)

“...ได้สอนสอดแทรกเรื่องมารยาททั้ง 8 ด้านในวิชาพฤติกรรมมนุษย์ กับการพัฒนาตน สังเกตเห็นนักศึกษาได้นำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปปรับตัวเอง ทำให้ นักศึกษามีมารยาทที่ดีขึ้นหลายด้าน...”

(สีสมคิด พมมะวงสา. อาจารย์ สัมภาษณ์, 2558.)

“...หลังจากนักศึกษาได้รับคำชี้แนะจากอาจารย์ประจำวิชา นักศึกษา สามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

(อาริยา จิตปะเลิด. อาจารย์ สัมภาษณ์, 2558.)

“...หลังจากที่สอนสอดแทรกเรื่องมารยาทของนักศึกษา สังเกตเห็น นักศึกษามีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นมาก รู้จักรับผิดชอบส่งงานอาจารย์ทัน ระยะเวลา ทำให้มีผลคะแนนสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น...”

(ดวงดี คันทะวง. อาจารย์ สัมภาษณ์, 2558.)

“...นักศึกษามีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทาง เหตุผลในการพัฒนา
มารยาทในขณะการจัดกิจกรรมของอาจารย์ประจำวิชา...”

(สีอำไพ ดวงแก้ว. อาจารย์ สัมภาษณ์, 2558.)

“...หากอาจารย์สอนปลูกฝัง ตอกย้ำเน้นเรื่องการมีมารยาทในแต่ละ
วิชา ทำให้นักศึกษามีมารยาทดีขึ้นหลายด้านอย่างเห็นได้ชัด...”

(ปาริชาติ คำพันไชเชตธา. หัวหน้าห้อง. สัมภาษณ์, 2558.)

“...อาจารย์บางท่านนำเอาสื่อ เทคโนโลยีใหม่ๆ มาช่วยสอน ทำใ้
นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และนำเอาเป็นแบบอย่างเพื่อปฏิบัติตาม...”

(เกดสะหณา พิมมะสอน. หัวหน้าห้อง. สัมภาษณ์, 2558.)

จากการใช้แบบสอบถามอาจารย์ผู้สอนประจำรายวิชาในของการเรียนรู้ พบว่า
มีกระบวนการและกิจกรรมการเรียนการสอนในการสอนแทรกเกี่ยวกับมารยาทในเนื้อหาวิชา
ดังตาราง 10

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน
 ประจำรายวิชาวิชาที่จัดกิจกรรมการสอนแทรกเกี่ยวกับมารยาทของนักศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสระแก้วนครเขต

รายการประเมิน	ค่าสถิติ (N=35)		แปลความ
	\bar{X}	S.D	
ด้านการนิเทศ ติดตามและประเมินผล			
1. มีแผนการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน เหมาะสมกับรายวิชา	4.57	0.85	มากที่สุด
2. มีเทคนิคที่หลากหลายในการสอนสอดแทรกในรายวิชา	4.42	0.93	มาก
3. มีการเปรียบเทียบผลการพัฒนา ก่อนหลัง ในการสอน สอดแทรกของอาจารย์ประจำวิชา	3.64	0.36	มาก
ด้านมารยาทในการพูด			
4. ยอมรับฟังความคิดเห็น เหตุผลของผู้อื่น และยอมรับมติ ส่วนมาก	4.57	0.85	มากที่สุด
ด้านมารยาทในการฟัง			
5. มีการวิเคราะห์ ไตร่ตรอง เหตุผลเพื่อนำมาเป็นข้อมูลใน การตัดสินใจ	3.50	0.75	ปานกลาง
ด้านมารยาทในการทำความเคารพ			
6. มีความภาคภูมิใจในการแสดงออกด้วยการไหว้ตาม ขนบธรรมเนียมประเพณีของลาว	4.42	0.93	มาก
ด้านมารยาทในการเดิน			
7. เดินอย่างสง่าผ่าเผย สุขุม เหมาะสมกับสถานที่ และ บุคคลในระดับต่างๆ	3.80	0.72	มาก
ด้านมารยาทในการยืน			
8. มีความมั่นใจ มีบุคลิกที่น่าเชื่อถือเป็นแบบอย่างที่ดี	4.64	0.49	มากที่สุด
ด้านมารยาทในการนั่ง			
9. สามารถเลือกวิธีการนั่งในรูปแบบต่างๆ ตามกาลเทศะ	4.00	0.00	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าสถิติ (N=35)		แปลความ
	\bar{X}	S.D	
ด้านมารยาทในการรับประทานอาหาร			
10. มีการให้ความรู้เกี่ยวกับการรับประทานอาหารรูปแบบต่างๆ ได้แก่ บุฟเฟ่ต์ งานเลี้ยง บ้าน สำนักงาน	3.22	0.78	ปานกลาง
ด้านมารยาทในการต้อนรับแขก			
11. มีการฝึกปฏิบัติจริงในการรับแขก การสนทนากับแขก	4.21	0.97	มาก
เฉลี่ยรวม	4.09	0.69	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ค่าระดับเกี่ยวกับอาจารย์สอนประจำวิชาที่จัดกิจกรรมการสอนแทรกเกี่ยวกับมารยาทของนักศึกษาในเนื้อหาวิชา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าระดับมากที่สุดมีจำนวน 3 ข้อ โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ อธิบายวิธีการเดินอย่างไรจึงจะเหมาะสม ($\bar{X} = 4.64$) และ มีการชี้แจงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของวิทยาลัยให้นักศึกษาประพฤติได้ถูกต้องและอาจารย์มีการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนามารยาทของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.57$) ค่าระดับที่อยู่ในระดับมากมีจำนวน 7 ข้อ ซึ่งข้อที่มีค่าระดับเฉลี่ยสูงสุด คือ อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยสอดแทรกในคาบหรือชั่วโมงที่สอน และ ปฐมนิเทศ ชี้แจงแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการแสดงความเคารพของนักศึกษาให้เป็นไปตามคู่มือนักศึกษา ($\bar{X} = 4.42$) มีการฝึกปฏิบัติจริงในการรับแขก การสนทนากับแขก ($\bar{X} = 4.21$) ค่าระดับเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปฐมนิเทศ ชี้แจงแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการแสดงความเคารพของนักศึกษาให้เป็นไปตามคู่มือนักศึกษา ($\bar{X} = 3.50$) ส่วนค่าระดับเฉลี่ยปานกลางมีจำนวน 2 ข้อ คือ มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนามารยาทของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.80$) และมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการรับประทานอาหารรูปแบบต่างๆ ได้แก่ บุฟเฟ่ต์ งานเลี้ยง บ้าน สำนักงาน ($\bar{X} = 3.22$)

สรุปผลจากการสัมภาษณ์และการสอบถามของผู้ร่วมวิจัย พบว่า อาจารย์ผู้สอนประจำวิชา มีเทคนิคที่หลากหลายสามารถถ่ายทอดความรู้ สอดแทรกเกี่ยวกับการ

พัฒนา มารยาทของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนทำให้นักศึกษาสามารถนำไป
ประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้

5. การใช้เทคนิคการเสริมแรง

การใช้เทคนิคเสริมแรงเป็นปัจจัยที่มีผลสะท้อนที่เกิดกับนักศึกษามาก
ที่สุด ได้แก่ การยกย่อง ชมเชย การมอบเกียรติบัตรให้กับนักศึกษาที่มีผลการพัฒนา
มารยาทในระดับดีมากโดยผ่านการจัดกิจกรรมของทางคณะศึกษาศาสตร์ ตลอดจนการส่ง
หนังสือถึงผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีมารยาทดี และนำไปเป็นแบบอย่างให้กับสังคมโดยมี
ผลการพัฒนาอยู่ในระดับดี ได้แก่ มารยาทในการพูด มารยาทในการทำความเคารพ
มารยาทในการเดิน มารยาทในการยืน มารยาทในการนั่ง และมารยาทในการต้อนรับแขก
ส่วนมารยาทในการฟัง และมารยาทในการรับประทานอาหารจะต้องได้รับการแก้ไข และ
พัฒนาต่อไปในวงรอบที่ 2

6. การนิเทศ ติดตามและประเมินผล

การนิเทศ ติดตามและประเมินผลในการพัฒนา มารยาทของนักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ โดยการใช้แบบประเมินความพึงพอใจ ตามตาราง 11

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าระดับความพึงพอใจต่อผลการพัฒนา มารยาท
ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสระแก้ว

รายการประเมิน	N=35		แปลผล
	\bar{X}	S.D	
ด้านมารยาทในการพูด			
1. การพูดที่มีแก่นสาร มีสาระ	4.38	0.49	มาก
2. ไม่พูดดูถูก เย้ยหยัน เลียดสีผู้อื่น	4.66	0.47	มากที่สุด
3. พูดแต่ความจริง ไม่โกหก หลอกลวง	4.70	0.46	มากที่สุด
4. รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น	4.45	0.50	มาก
5. ใช้ถ้อยคำที่สุภาพ อ่อนหวาน สว่างสรรค์	4.63	0.48	มากที่สุด
รวมรายด้าน	4.56	0.48	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	N=35		แปลผล
	\bar{X}	S.D	
ด้านมารยาทในการฟัง			
6. ฟังอย่างมีวิจารณญาณ ตรีกตรองเหตุผล	2.17	0.38	น้อย
7. ฟังด้วยความตั้งใจ	2.06	0.24	น้อย
8. ส่งเสริมจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์	2.67	0.69	ปานกลาง
9. เพื่อการจับใจความประกอบการตัดสินใจ	1.89	0.32	น้อย
10. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะชีวิตประจำวัน	1.94	0.94	น้อย
รวมรายด้าน	2.15	0.48	น้อย
ด้านมารยาทในการทำความเคารพ			
11. การไหว้เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ	4.52	0.38	มากที่สุด
12. การไหว้พระสงฆ์ สามเณร	4.56	0.24	มากที่สุด
13. การไหว้ครู อาจารย์ และผู้อาวุโส	4.21	0.69	มากที่สุด
14. การแสดงความเคารพบุคคลทั่วไป	4.91	0.32	มากที่สุด
รวมรายด้าน	4.55	0.42	มากที่สุด
ด้านมารยาทในการเดิน			
15. การเดินปกติทั่วไป	4.49	0.50	มาก
16. ข้อหลีกเลียงในการเดิน	4.73	0.44	มากที่สุด
17. การเดินตามผู้ใหญ่	4.21	0.41	มาก
18. การเดินผ่านผู้ใหญ่	4.45	0.50	มาก
19. การเดินเข้าที่ประชุม	4.63	0.48	มากที่สุด
รวมรายด้าน	4.50	0.47	มาก
ด้านมารยาทในการยืน			
20. ข้อหลีกเลียงในการยืน	4.35	0.48	มาก
21. วิธีการยืนตรงเคารพธงชาติ	4.21	0.41	มาก
22. ยืนต่อหน้าผู้ใหญ่	4.56	0.50	มากที่สุด
23. การยืนที่ถูกวิธีที่เหมาะสม	4.70	0.46	มากที่สุด

รายการประเมิน	N=35		แปลผล
	\bar{X}	S.D	
24. การยื่นเข้าแถวเพื่อการรอคอย	4.38	0.49	มาก
รวมรายด้าน	4.48	0.47	มาก
ด้านมารยาทในการนั่ง			
25. สิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติในการนั่งเก้าอี้ในที่ประชุม	4.33	0.45	มาก
26. การนั่งเก้าอี้ต่อหน้าผู้ใหญ่	4.52	0.50	มากที่สุด
27. การนั่งในอริยบทของสุภาพบุรุษ สุภาพสตรี	4.73	0.44	มากที่สุด
28. การนั่งฟังเทศนา	4.70	0.46	มากที่สุด
29. การนั่งฟังการปาฐกถา	4.66	0.47	มากที่สุด
รวมรายด้าน	4.59	0.46	มากที่สุด
ด้านมารยาทในการรับประทานอาหาร			
30. ไม่ทำเสียงดังในขณะที่รับประทานอาหาร	2.78	0.68	ปานกลาง
31. รู้จักการรอคิวในการเข้ารับประทานอาหาร	3.24	0.71	ปานกลาง
32. รู้มารยาทในการรับประทานอาหารในงานเลี้ยง	3.19	0.74	ปานกลาง
33. ไม่ควรพูดในขณะที่มีอาหารอยู่ในปาก	2.41	0.81	น้อย
รวมรายด้าน	2.91	0.74	ปานกลาง
ด้านมารยาทในการต้อนรับแขก			
35. รู้จักการแนะนำตัวเอง การทักทาย สนทนาแขก	4.33	0.45	มาก
36. การใช้คำสุภาพอ่อนน้อม ยิ้มแย้มแจ่มใส	4.52	0.38	มากที่สุด
37. มีของต้อนรับแขกตามประเพณี เช่น น้ำดื่ม	4.70	0.46	มากที่สุด
38. ไม่ควรปล่อยให้แขกนั่งเพียงลำพัง	4.38	0.49	มาก
รวมรายด้าน	4.48	0.49	มาก
รวมเฉลี่ย	4.02	0.50	มาก

ตาราง 11 แสดงผลการพัฒนามารยาทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสวทชนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามระดับความพึงพอใจ โดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด

จำนวน 17 ข้อ ระดับมากจำนวน 11 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ และอยู่ในระดับน้อยจำนวน 5 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมากที่สุด คือ การไหว้ผู้มีพระคุณหรืออาวุโส ($\bar{X} = 4.91$) ข้อที่ค่าระดับปานกลาง คือ รับรู้วิธีปฏิบัติการณ์ในฟังในที่ประชุม ($\bar{X} = 2.67$) ส่วนข้อที่มีค่าระดับน้อยซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีมารยาท ในการฟัง ($\bar{X} = 1.89$) และ มารยาทในการรับประทานอาหาร ($\bar{X} = 2.91$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในค่าระดับมากที่สุดมีคะแนนเท่ากับ 2 ข้อ ($\bar{X} = 4.73$) คือ 1) การเดินกับผู้ใหญ่ 2) ความเหมาะสมในการนั่ง ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ด้าน โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ ด้านมารยาทในการนั่ง ($\bar{X} = 4.59$) ด้านมารยาทในการพูด ($\bar{X} = 4.56$) ด้านมารยาทในการทำความเคารพ ($\bar{X} = 4.55$) และด้านมารยาทในการเดิน ($\bar{X} = 4.50$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านมารยาทในการฟัง ($\bar{X} = 2.15$) และ มารยาทในการรับประทานอาหาร ($\bar{X} = 2.91$)

สรุปได้ว่า จากการนิเทศ ติดตามและประเมินผล พบว่า ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้พัฒนามารยาทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสระแก้วนครเขต ไม่ได้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนกลยุทธ์ที่วางไว้ทั้งหมด คือผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจต่อการพัฒนามารยาทโดยรวมอยู่ในระดับมากและสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักศึกษาในด้านต่างๆ ได้ 6 ด้านคือ มารยาทในการพูด มารยาทในการทำความเคารพ มารยาทในการเดิน มารยาทในการยืน และมารยาทในการนั่ง และมารยาทในการต้อนรับแขก กล่าวคือ นักศึกษามีมารยาทในการพูดที่ดีขึ้น ผู้พูดที่มีกิริยาวาจาเรียบร้อย ท่าทางสง่างาม อ่อนโยน สุภาพหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส ไม่ใช้ท่าทางประกอบคำพูดให้มากจนเกินไป ไม่ใช้คำพูดกระทบกระเทือนเปรียบเปรยผู้อื่น ไม่ใช้คำพูดที่เป็นการทับถมผู้อื่น ไม่ใช้คำพูดที่ซ้ำเติมขยายข้อบกพร่องของบุคคลใด บุคคลหนึ่ง ไม่ใช้คำพูดที่เยาะเย้ยถากถาง หรือให้ร้ายป้ายสีผู้อื่น พูดในทางที่ดี ในการสนทนาไม่พูดแต่เรื่องของตนเองมีการเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นพูดบ้าง มารยาทในการทำความเคารพ นักศึกษามีการทำความเคารพที่เหมาะสมกับโอกาสและบุคคล เช่น การคำนับ การประนมมือ การไหว้ และการกราบ มารยาทในการเดิน นักศึกษาเดินในลักษณะที่สุภาพ และมีมารยาท ตามแต่ประเภทของการเดิน เช่น การเดินตามปกติ การเดินกับผู้ใหญ่ และการเดินเข้าสู่ที่ชุมชน มารยาทในการยืน นักศึกษายืนได้อย่างสุภาพ และเหมาะสมกับกาลเทศะตามลักษณะการยืนในโอกาสต่างๆ เช่น การยืนตามลำพัง การยืนต่อหน้าผู้ใหญ่ การยืนเคารพธงชาติ

และมารยาทในการนั่ง นักศึกษานั่งที่อยู่ในอาคารสำรวม เช่น การนั่งเก้าอี้ การนั่งพับเพียบ และการนั่งคุกเข่า ส่วนมารยาทในการต้อนรับแขก นักศึกษากล่าวทักทายแขก นั่งสนทนากับแขกได้ ไม่ปล่อยให้แขกนั่งตามลำพัง และสามารถหาน้ำดื่มให้แขกรับประทานได้ เป็นต้น ส่วนมารยาทที่มีค่าระดับน้อยได้แก่ มารยาทในการฟัง และมารยาทในการรับประทานอาหาร จากโดยสังเกตจากพฤติกรรมกรรมการฟังของนักศึกษา ในช่วงโม่งเรียนหรือการเข้าร่วมประชุม ยังมีการพูดคุยกันในเรื่องอื่น โดยไม่ตั้งใจฟังการบรรยายจากอาจารย์หรือวิทยากร เป็นต้น ด้านมารยาทในการฟังเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ($\bar{X} = 1.89$) ส่วนมารยาทในการรับประทานอาหารข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การสนทนากับคนอื่นในขณะที่มีอาหารอยู่ในปาก ($\bar{X} = 2.41$) ซึ่งเป็นระดับที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยในการประชุมร่วมกันกำหนดเกณฑ์ผ่านในวันที่ 9 ธันวาคม 2558 จึงต้องการและเต็มใจให้มีการพัฒนามารยาทในการฟัง และมารยาทในการรับประทานอาหารของนักศึกษา ในวงรอบที่ 2 ระหว่างวันที่ 14 – 31 ธันวาคม 2558 พร้อมให้มีผู้นิเทศมาคอยให้คำแนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

ผลการดำเนินงานในวงรอบที่ 2

ในการดำเนินงานวงรอบที่ 2 ได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ชั้นวางแผน

ในการวางแผนในการดำเนินการพัฒนามารยาทของนักศึกษาในวงรอบที่ 2 ผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัยได้มีการประชุม เพื่อหาแนวทางแก้ไข ปรับปรุงการพัฒนามารยาทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสระหวุ่นนะเขต พบว่า มารยาทที่ต้องพัฒนาในวงรอบที่ 2 คือ ด้านมารยาทในการฟัง และมารยาทในการรับประทานอาหาร โดยมีการกำหนดแผนการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่องร่วมกับผู้ร่วมวิจัยทุกคน โดยผู้วิจัยทำหน้าที่นิเทศให้คำแนะนำ รับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่างๆ โดยใช้ระยะเวลาในการนิเทศติดตามผล สัปดาห์ละ 3 ครั้ง รวม 9 ครั้ง

2. ชั้นการปฏิบัติการ

ผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัยได้ดำเนินการปฏิบัติตามแผนการนิเทศติดตามผล เพื่อให้คำแนะนำ ช่วยเหลืออาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ประจำวิชา และคณะกรรมการนักศึกษา ให้กับนักศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน เพื่อแก้ไขและพัฒนา จุดด้อย ที่ต้องการ

พัฒนาในวงรอบที่ 2 คือ ด้านมารยาทในการฟัง และมารยาทในการรับประทานอาหาร ในระหว่างวันที่ 14 - 31 ธันวาคม 2558 โดยมีการนิเทศติดตามผลสัปดาห์ละ 3 ครั้ง และดำเนินการสรุปผลการวิจัยในวงรอบที่ 2

3 ขั้นการสังเกตการณ์

ในการพัฒนาการเพื่อพัฒนามารยาทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ในวงรอบที่ 2 ผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนิเทศ ติดตามและประเมินผลเพื่อพัฒนามารยาทของนักศึกษา โดยการสอบถาม สังเกตจากผู้ร่วมวิจัย ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ประจำวิชา และคณะกรรมการนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีมารยาทในการฟัง และมารยาทในการรับประทานอาหาร ที่ดีขึ้น สามารถนำไปเป็นแบบอย่างให้กับชุมชน สังคมได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

4 ขั้นสะท้อนกลับ

การสะท้อนผล ติดตามผลและประเมินผลในการพัฒนามารยาทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ได้ดำเนินการตามกลยุทธ์ที่วางไว้ส่งผลให้นักศึกษามีพัฒนาการที่ดีขึ้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การประชุมระดมสมอง พบว่า ได้ข้อสรุปตกลงร่วมกันในการพัฒนามารยาทของนักศึกษาซึ่งประกอบด้วยกลยุทธ์ในการพัฒนา 6 กิจกรรม ได้แก่ 1) การประชุมระดมสมอง 2) การอบรม 3) การประชุมปฏิบัติการ 4) การสอนสอดแทรกในวิชาเรียน 5) การใช้เทคนิคการเสริมแรง และ 6) การนิเทศติดตามและประเมินผล
2. ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ประชุมวางแผน การจัดทำโครงการพัฒนามารยาทของนักศึกษา

สรุปได้ว่า

1. ผลการประชุมระดมสมองเป็นไปตามแผนการที่กำหนดไว้ด้วยดี โดยได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ประจำวิชา และคณะกรรมการนักศึกษามีการแสดงความคิดเห็น อภิปรายร่วมกัน พบว่า ผู้ร่วมวิจัยทุกคนมีความพึงพอใจในผลของการพัฒนามารยาทในวงรอบที่ 2 เป็นอย่างมาก
2. การอบรม พบว่า ผลการดำเนินงานส่งผลให้นักศึกษาที่ได้รับการแก้ไข มีพัฒนาการที่ดีขึ้น บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สามารถนำไปประพฤติปฏิบัติตน

ได้ถูกต้อง เหมาะสม นักศึกษามีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยเฉพาะ มารยาทในการฟัง โดยมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) และมารยาทในการรับประทานอาหารอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$)

3. การประชุมปฏิบัติการ พบว่า ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ประชุมปฏิบัติการเพื่อกำหนดบทบาทหน้าที่ การมอบหมายงานและกิจกรรมของอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ประจำวิชา และคณะกรรมการนักศึกษา ทุกคนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี มีการเสนอแนะความคิดเห็น อภิปรายร่วมกัน ผลสรุปทุกคนมีความพึงพอใจในผลของการพัฒนาเป็นอย่างมาก

4. การสอนสอดแทรกในวิชาเรียนในการพัฒนามารยาทของนักศึกษา ผลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำวิชา และนักศึกษา ดังข้อความจากการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ได้ให้อาจารย์ผู้สอนแต่ละกลุ่มสาระต้องใช้กลยุทธ์สอนแทรก เรื่องมารยาทในการฟัง และมารยาทในการรับประทานอาหารให้กับนักศึกษาเพื่อให้เกิดความตระหนัก เพื่อปรับเปลี่ยนนิสัยและความประพฤติที่ดีขึ้น...”

(สุกสมพอน อະโนทัย. คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์ สัมภาษณ์, 2558.)

“...ได้สอนแทรกเรื่องมารยาทในการรับประทานอาหาร วิชาพฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน สังเกตเห็นนักศึกษานำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปปรับตัวเอง ทำให้นักศึกษามีมารยาทดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด...”

(แก้วดาววัน ไชยะเพ็ด. อาจารย์ สัมภาษณ์, 2558.)

“...ได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง มารยาทในการฟัง และมารยาทในการรับประทานอาหารในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียน การสอน จึงทำให้นักศึกษามีส่วนร่วมและนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้...”

(คำแพว คำจะเริน. อาจารย์ สัมภาษณ์, 2559.)

“...อาจารย์สอนแต่ละท่านได้เอาใจใส่นักศึกษา โดยย้ำเน้นเรื่อง การมีมารยาทในการฟัง และมารยาทในการรับประทานอาหารทำให้นักศึกษามีมารยาทดีขึ้นตามลำดับ...”

(กงทะวี เพ็ชต์อุดม. ตัวแทนนักศึกษา สัมภาษณ์, 2558.)

จากการใช้แบบสอบถามอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาในแต่ละรายวิชา พบว่า มีกระบวนการและกิจกรรมการเรียนการสอนในการสอนแทรกเกี่ยวกับมารยาทในการฟัง และมารยาทในการรับประทานอาหาร ในเนื้อหาวิชา ดังตาราง 12

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนในวงรอบที่ 2

รายการประเมิน	ค่าสถิติ (N=35)		แปลความ
	\bar{X}	S.D	
ด้านการนิเทศ ติดตามและประเมินผล			
1. มีแผนการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน เหมาะสมกับรายวิชา	4.78	0.43	มากที่สุด
2. มีเทคนิคที่หลากหลายในการสอนสอดแทรกในรายวิชา	4.76	0.42	มากที่สุด
3. มีการเปรียบเทียบผลการพัฒนา ก่อนหลัง ในการสอนสอดแทรกของอาจารย์ประจำวิชา	4.60	0.48	มากที่สุด
ด้านมารยาทในการฟัง			
5. มีการวิเคราะห์ ไตร่ตรอง เหตุผลเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ	4.64	0.49	มากที่สุด
ด้านมารยาทในการรับประทานอาหาร			
6. นักศึกษาส่งเสริมเอาหลักมารยาทในการรับประทานอาหารมาใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.71	0.41	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.70	0.45	มากที่สุด

จากตาราง 12 พบว่า ค่าระดับเกี่ยวกับอาจารย์สอนประจำวิชาที่จัดกิจกรรมการสอนแทรกเกี่ยวกับมารยาทของนักศึกษาในเนื้อหาวิชา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าระดับมากที่สุด โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ มีแผนการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน เหมาะสมกับรายวิชา ($\bar{X} = 4.78$)

มีเทคนิคที่หลากหลายในการสอนสอดแทรกในรายวิชา ($\bar{X} = 4.76$) มีการเปรียบเทียบผลการพัฒนา ก่อนหลัง ในการสอนสอดแทรกของอาจารย์ประจำวิชา ($\bar{X} = 4.60$)

สรุปผลจากการสัมภาษณ์และการสอบถามได้ว่า อาจารย์ประจำวิชา มีแผนการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน เหมาะสมกับรายวิชา มีเทคนิคที่หลากหลายในการสอนสอดแทรก มีการเปรียบเทียบผลการพัฒนา ก่อนหลัง ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

5. การใช้เทคนิคการเสริมแรง

การสะท้อนผล ติดตามผลและการประเมินผล พบว่า อาจารย์ประจำวิชา การใช้เทคนิคเสริมแรงเป็นปัจจัยที่มีผลสะท้อนที่เกิดกับนักศึกษามากที่สุด ได้แก่ ฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณ ตรรกะตรงเหตุผล ฟังด้วยความตั้งใจ ส่งเสริมจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ การจับใจความประกอบการตัดสินใจ และเพื่อให้มีความรู้ ทักษะชีวิตประจำวัน ส่วนมารยาทในการรับประทานอาหาร พบว่า นักศึกษาไม่ทำเสียงดังในขณะที่รับประทานอาหาร รู้จักการรอคิวในการเข้ารับประทานอาหาร รู้มารยาทในการรับประทานอาหารในงานเลี้ยง ไม่ควรพูดในขณะที่มีอาหารอยู่ในปาก

6. การนิเทศ ติดตามและประเมินผล

ผู้วิจัยได้ทำการนิเทศ ติดตามและประเมินผลเพื่อพัฒนามารยาทของนักศึกษา โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ ดังตาราง 13

ตาราง 13 การวิเคราะห์ข้อมูลค่าระดับความพึงพอใจต่อผลการพัฒนามารยาทในการฟัง และมารยาทในการรับประทานอาหารของนักศึกษาในวงรอบที่ 2

รายการประเมิน	ค่าสถิติ (N=35)		แปลความ
	\bar{X}	S.D	
ด้านมารยาทในการฟัง			
1. ฟังอย่างมีวิจารณญาณ ตรีกตรงเหตุผล	4.41	0.51	มาก
2. ฟังด้วยความตั้งใจ	4.56	0.48	มากที่สุด
3. ส่งเสริมจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์	4.76	0.42	มากที่สุด
4. เพื่อการจับใจความประกอบการตัดสินใจ	4.45	0.50	มากที่สุด
5. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะชีวิตประจำวัน	4.62	0.47	มากที่สุด
ด้านมารยาทในการรับประทานอาหาร			
1. ไม่ทำเสียงดังในขณะที่รับประทานอาหาร	4.55	0.48	มากที่สุด
2. รู้จักการรอคิวในการเข้ารับประทานอาหาร	4.61	0.47	มากที่สุด
3. รู้มารยาทในการรับประทานอาหารในงานเลี้ยง	4.58	0.49	มากที่สุด
4. ไม่ควรพูดในขณะที่มีอาหารอยู่ในปาก	4.66	0.46	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.58	0.48	มากที่สุด

จากตาราง 13 แสดงผลการพัฒนามารยาทของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสระแก้วเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามระดับความพึงพอใจ โดยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$)

สรุปได้ว่า จากการนิเทศ ติดตามและประเมินผล พบว่า ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้พัฒนามารยาทในการฟังของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสระแก้วไม่ได้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนกลยุทธ์ที่วางไว้ทั้งหมด คือผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจต่อการพัฒนามารยาทในการฟัง และมารยาทในการรับประทานอาหาร โดยอยู่ในระดับมากที่สุดและสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักศึกษาที่ดีขึ้น โดยสังเกตจากพฤติกรรมมารยาทฟัง และมารยาทในการรับประทานอาหารของนักศึกษา ในช่วงโม่งเรียนหรือการเข้าร่วมประชุม ไม่มีการพูดคุยกันในเรื่องอื่น ตลอดจนโดยมีการตั้งใจฟังการบรรยายจากอาจารย์หรือวิทยากร เป็นต้น ส่วนมารยาทในการรับประทานอาหาร นักศึกษารู้จักการรอคิวในการเข้ารับประทานอาหาร การไม่ทำเสียงดังในขณะที่รับประทานอาหาร รู้มารยาทในการรับประทานอาหารในงานเลี้ยง ไม่ควรพูดในขณะที่มีอาหารอยู่ในปาก ซึ่งนักศึกษานำมาปรับใช้ในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ